

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
"Ετος Η' 'Αριθ. φύλλον 2 (96)

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπρίλιος 1941. Οἱ βάρβαροι κατακοῦν τὴν Πατρίδα. Ὀλίγοι Ἕλληνες τὸ ὄνομα ἀλλὰ δοῦλοι τὴν ψυχὴν προσκυνοῦν τὸν ἐχθρόν. Οἱ πολλοὶ σφίγγουν τὴν καρδιά τους καὶ λέγουν «Ἡ Ἑλλάς θὰ ζήσῃ».

Μέσα εἰς τοὺς πολλοὺς εἶναι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀγνοοῦν καὶ ὑπερήφανοι Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἀποφασίζουν νὰ ἀντιδράσουν κατὰ τοῦ κατακτητοῦ.

Κατ' ἀρχάς με ἐπὶ κεφαλῇ τὴν νόμιμον Διοίκησιν καὶ μετέπειτα μόνοι ἀνθίστανται με θάρρος καὶ με ἀκατάβλητον ἐθνικὸν φρόνημα εἰς τὰς ληστείας ἐκ μέρους τῶν κατακτητῶν καὶ τῶν συνεργατῶν τῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἐλάχιστα γνωρίζει περὶ τῆς πατριωτικῆς στάσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Προσωπικοῦ του.

Γνωρίζει μόνον ὅτι χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς νομίμου Διοικήσεως καὶ τοῦ Προσωπικοῦ τὸ Ἐθνικὸν Ἰδρυμα κατώρθωσε νὰ διέλθῃ τὴν τρομερὰν ἐκείνην περίοδον με ὁσὸν τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρας ζημίας.

Δὲν γνωρίζει ὅμως ἡ κοινωνία καὶ μαζὺ με αὐτὴν ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη καὶ τὸ σπουδαιότερον οἱ ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ φίλοι τῆς Τραπεζῆς, ποῖαν ἐθνικὴν πολιτικὴν ἐτήρησε κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἐπὶ ζημίᾳ της, μέχρι ποίου σημείου ἔμεινεν ἀδιάφορος εἰς τὰ κέρδη τὰ ὅποια θὰ τῆς ἐδίδεν ἡ ἐκμετάλλευσις περιστάσεων καὶ πὼς ὅλαι τῆς αἱ προσπάθειαι εἴτεναν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος.

Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἔρευνα καὶ ἡ μελέτη διὰ νὰ ἀποδειχθῇ περιτρώνας ἡ ἐθνικὴ δρᾶσις τοῦ Ἰδρύματος καὶ νὰ διαπιστωθῶν αἱ ζημίαι αἱ προξενηθεῖσαι ὑπὸ τῶν κατακτητῶν, τῶν προ-

δοτῶν διοικητῶν καὶ τῶν στενῶν συνεργατῶν τῶν.

Ἐκ τῆς προτεινομένης ἐρεῦνης θὰ προκύψουν νέοι τίτλοι τιμῆς διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ὁ σεβασμὸς, τοῦ ὁποῦ ἀπολαμβάνει, θὰ γίνῃ ἀκόμη μεγαλύτερος. Ἄν προκύψουν ἐπίσης στοιχεῖα κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι συνήργησαν εἰς τὴν ἐξάνεμισιν περιουσίας ἐθνικῆς καὶ τὸν λόγον βεβαίως τότε θὰ ἔχῃ ὁ εἰσαγγελεὺς.

Εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖα ἡ ἡθικὴ ἀνασυγκρότησις τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὅποιον οἱ προδότες ἀποσυνέθεσαν, ὥς καὶ ἡ ρύθμισις τῶν σχέσεων τοῦ ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς μίαν εἰκόνα τῆς ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1941 μέχρι σήμερον δημιουργηθείσης διὰ τὸ ἐθνικὸν Ἰδρυμα καταστάσεως.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταρρεύσεως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔγινεν ὁ στόχος τῶν κατακτητῶν καὶ τῶν συνεργατῶν τῶν.

Ἡ Τράπεζα ὅμως ἀκολουθοῦσα ἐθνικὴν πολιτικὴν κατορθώνει παρ' ὅλην τὴν βίαν καὶ τὰς πιέσεις νὰ ἀποφύγῃ τὴν χρηματοδότησιν ἐπιχειρήσεων σχέσιν ἐχουσῶν με τὴν πολεμικὴν προσπάθειαν τῶν ἐχθρῶν, ὥς π. χ. τὴν χρηματοδότησιν ναυπηγείων, ἐγκαταστάσεως ἐργοστασίων πολεμικῆς βιομηχανίας, ἀποκρούει τὴν συμμετοχὴν της εἰς τὴν ἀπαισίαν διὰ τὴν ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν ἐταιρείαν ἀνταλλαγῶν Ντεγκρίγκες καὶ γενικῶς ἀποφεύγει νὰ χρηματοδοτήσῃ ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις αἱ ὅποιαι εἶχον μεταβληθῇ εἰς πολεμικὰς βιομηχανίας τῶν ἐχθρῶν.

Ἀποκρούει ἐπίσης ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα

ἀξιώσεις παραχωρήσεως εἰς τοὺς κατακτητὰς ἢ τοὺς συνεργάτας τῶν μετοχῶν ἐταιρειῶν δημοσίας ὠφελείας καὶ γενικῶς ἀντιδρᾷ δι' ὅλων τῆς τῶν δυνάμεων κατὰ τοῦ κατακτητοῦ.

Οἱ κατακτητὰι, μὴ ἀνεχόμενοι μίαν τοιοῦτὴν αὐθάδειαν τοῦ Ἰδρύματος ἀρνούμενου νὰ γίνῃ ὄργανόν των, ἐγκαθιστοῦν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1943 ὡς Διοικητὴν τὸν Μερχοῦρην.

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ ὁ κ. Συνδιοικητὴς παραιτοῦνται. Ἀριστεῖς τῆς Τραπεζῆς ἀποχωροῦν. Νέα πρόσωπα σκοτεινὰ ἐμφανίζονται ἐπὶ σκιῆς μὲ τὴν ἀγαθὴν ὡς λέγουσι προῦθιν νὰ σώσουν τὸ Ἰδρυμα.

Ἡ ὁλικὴ καὶ ἡθικὴ κατὰπτωσις τοῦ Ἰδρύματος ἀρχίζει.

Ἡ πολιτεία τῆς ἐγκαθέτου Διοικήσεως ἐκτὸς τῶν ὁλικῶν ζημιῶν ποῦ ἐπιφέρει εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ γενικώτερον εἰς τὴν Οἰκονομίαν ἐπιφέρει καὶ τὴν φθοράν τοῦ Προσωπικοῦ.

Περίεργα πράγματα συμβαίνουν. Ἀνωμαλῖαι καὶ ἐγγράφως καταγγέλλονται χωρὶς ἀκόμη μετὰ τόσον χρόνον νὰ ἐπιβληθοῦν ἀνάλογοι κυρώσεις ἐπὶ τῶν ὑπευθύνων.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, ἀγωνισθὲν πρὸς διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς περιουσίας καὶ ἀντιταχθὲν εἰς τοὺς διὰ Νόμων καὶ τρομοκρατικῶν ἐπεμβάσεων ζητήσαντας τὴν ἐκποίησιν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἀναμένει εἰς μάτην τὴν κάθαρσιν καὶ τὸν κολασμὸν τῶν ἐνόχων καὶ βλέπει νὰ μὴ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν θέσιν των οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς ἀντιστάσεως. Καὶ ἀντιθέτως βλέπει τοὺς δοσιλόγους ρυθμιστὰς τῆς τύχης των, εἰσηγητὰς δὲ πιθανῶς αὔριον τῶν νέων μέτρων ρυθμίσεως τῆς θέσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Ἐδημιουργηθὴ ἐδυνάτως κατάστασις ἐλευθερίας ἐπιτρέπουσα εἰς τοὺς τιμίους ἀνθρώπους νὰ ὁμιλοῦν.

Ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ἀνέφερεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς πολλὰ σοβαρὰ ἡθικῆς τάξεως ζητήματα καὶ ἐνῶ γνωρίζει ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ τὰ καλύψῃ, δὲν βλέπει δυστυχῶς παρὰ τὴν πάροδον τόσου καιροῦ τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαζούντων μέτρων.

Ἡ Δ. Ε. δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐν τόσον μεγάλῃ σημασίᾳ ζήτημα.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν δέχεται ἐκπροσώπου τοῦ Συλλόγου εἰς τὰς ἐπι-

τροπὰς ἐν γένει, ἡ Δ. Ε. παρακολουθεῖ, ὡς ἔχει καθήκον, ὅλα τὰ ζητήματα καὶ ἐν καιρῷ θὰ λάβῃ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὴν θέσιν.

Δὲν χρειάζεται ἰδιαιτέρα ἀνάπτυξις διὰ νὰ πεισθῇ κανεὶς πόσον ἡ πατριωτικὴ στάσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξημίωσε τὸν ἐχθρόν, ὅπως καὶ πόσον ὑψηλὰ ἐκράτησε τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, ὥστε νὰ διεκδικεῖ σήμερον τὴν τιμὴν νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

Ὁ νῦν Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς διεκήρυξεν ὅτι οἱ πιστωτικοὶ ὀργανισμοὶ θὰ παύσουν τοῦ λοιποῦ νὰ εἶναι ἁπλᾶ ἐπιχειρήσεις μὲ κερδοσκοπικὸν χαρακτήρα, ἀλλ' ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βροντοφωνήσῃ ὅτι εἶναι ἡ πρώτη διδάξασα μίαν τοιαύτην ιδέαν καὶ συνεπῶς, χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰ ὅσα ὑπὲρ πάσης ἐθνικῆς προσπάθειας ἐπράξε, δικαιούται νὰ ἀναμένῃ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς συνεχίσεως ἐνὸς ἔργου ἀναληφθέντος πρὸ 100 ἐτῶν, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποῖου οὐδεὶς δικαιούται νὰ ἀμφιβάλῃ.

Ἄλλ' ἀπὸ τοὺς πονοῦντας τὸν τόπον τίθεται τὸ ἐρώτημα :

Ἀφοῦ οὐδὲν ἐν Ἑλλάδι Ἰδρυμα πλὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι ἐνδεδειγμένον καὶ παρεσκευασμένον διὰ τὸ μέγα ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως, διατί δὲν ἀνατίθεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀναστήλωσις καὶ ἡ ἀναζωογόνησις ὅλων τῶν κλάδων τῆς παραγωγῆς;

Τὴν ἀπάντησιν δὲν θὰ τὴν δώσωμεν σήμερον.

Σήμερον προέχει ἐν ἄλλο μεγάλῃς σημασίας ζήτημα.

Νὰ καταστήσωμεν παντοῦ γνωστὴν τὴν Ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἰδρύματος. Νὰ γίνωμεν οἱ κήρυκες τῆς ὅλης δράσεως τῆς Τραπεζῆς. Νὰ πείσωμεν τοὺς πάντας περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς. Νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην διὰ νὰ τιμωρηθοῦν οἱ συντελέσαντες ἢ οἱ συνεργήσαντες εἰς τὰς ληστείας τῆς Τραπεζῆς ἐκ μέρους τῶν κατακτητῶν καὶ τῶν συνεργατῶν των.

Πάντα ταῦτα διὰ δημοσιευμάτων, διὰ βιβλίων καὶ διὰ διαλέξεων ἀκόμη.

Ἐὰν παραλείψωμεν νὰ πράξωμεν ὅτι τὸ καθήκον ὡς τιμίων Ἑλλήνων ἐπιβάλλει, τότε δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ δώσωμεν τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ θετὸν ἐρώτημα ἐκ μέρους τῶν πο-

ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΕΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΩΝ. Τ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ πρὸ ἡμερῶν ἀθρόα προσέλευσις τῶν Συναδέλφων εἰς τὴν ἐπιβλητικὴν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖ τὴν εὐγλωττοτέραν ἀπάντησιν εἰς ἐκείνους οἵτινες εἶτε ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως καὶ ἀγνοίας τοῦ μνημειώδους καὶ ἱστορικοῦ διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς ἔργου τῆς Ἑντάξεως εἶτε ἐξ οἰωνδῆποτε ἄλλων λόγων ἐσκέφθησαν πρὸς στιγμὴν ἢ καὶ τὸ χειρότερον εἰσηγήθησαν τὴν διὰ νομοθετικοῦ μέτρου ἀκύρωσιν ταύτης.

Δὲν εἰμεθα ἅπλοϊ ἀπολογηταὶ τῆς Ἑντάξεως, ἀλλὰ οἱ θερμοὶ συνήγοροὶ καὶ οἱ υπεργήφανοι υποστηρικταὶ τῆς, ὅχι διότι εἰς πρώτους ἡμᾶς ἐδόθη ἡ εὐτυχὴς εὐκαιρία νὰ τὴν συλλάβωμεν ἐν σχεδίῳ ὡς ἰδέαν πραγματοποιήσιμον, ἀλλὰ διότι τὰ ἀγαθὰ τῆς ὑπῆρξαν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀνυπολογίστως ἀνεκτίμητα καὶ μόνον ἐὰν ἡκυροῦτο αὕτη — ὁ μὴ γένοιτο — θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀντιληφθῇ τί προσέφερον αὕτη εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ ὅποια ἐναντίον τῆς Τραπεζῆς θὰ συνετελεῖτο ἀνήκουστος συμφορά.

Καὶ διὰ νὰ μὴ καταθορυβηθῇ τὸ ἀνύποπτον Προσωπικὸν τῶν Ὑποκαταστημάτων, τὸ ὅποιον ἐπὶ δύο ἔτη πολυειδῶς ἐξεδήλωνε τὴν ἀγωνίαν του ἐὰν καὶ πότε ἐπὶ τέλους θὰ ἴδῃ τὸ φῶς ἡ ἐγκύκλιος τῆς Ἑντάξεως, ὀφείλομεν νὰ τοῦ συστήσωμεν νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἐκεῖνο πὺν δίδεται εἰς τοὺς ἐργαζομένους εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ πάρῃ κανεὶς πίσω, ἀκόμη δὲ περισσότερον ὅταν αὐτὸ εἶναι τὸ δίκαιον ἀπόκτημα τῶν μὲ ἠθικὰς καὶ οἰκονομικὰς στερήσεις πολυετῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν παραλλήλων ἐπιπόνων καὶ συ-

νούντων, ὡς προείπομεν, τὸν τόπον, διότι, ἂς τὸ ὁμολογήσωμεν, θὰ εἰμεθα ἀνάξιοι συνεχισταὶ ἐνὸς ἔργου ἔθνικοῦ, τὸ ὅποιον ἡ κοινω-νία θὰ τὸ ἀναθέσῃ εἰς ἄλλας πλέον δραστη-ρίας χεῖρας.

Ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

νεχῶν ἀγώνων, ὡς ἦτο ἡ διὰ τῆς ἐντάξεως ἀρ-σις τῶν ἀδικιῶν ἐκ τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετιᾶν ἀρρυθμίας τῶν προαγωγῶν, ἀρρυθμίας, ἣτις ἐκράτει ἀνάστατον καὶ ἐν ἀπογοητεύσει τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ Προσωπι-κοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς ὁποίας ἀρρυθμίας τὰς ἀφορήτους συνεπείας καὶ αὕτη αὕτη ἡ προπολεμικὴ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς πλέον ἢ ἅπαξ αὐθορμητῶς ἀνωμολόγησε.

Τόσον ὁ νέος καὶ ἐν ἰσχύϊ σήμερον ὀργα-νισμὸς τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἔτους 1942, *ὅστις δὲν ἐπετέλεσεν εἰμὴ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἐμ-πρός*, ὅσον καὶ ἡ Ἑνταξις δὲν ἦσαν οὔτε μορφίνῃ διὰ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, οὔτε λεηλασία τοῦ Ἰδρύματος ἐν στιγμαῖς ἐθνικῆς καταιγίδος καὶ ἀναμπουμπούλας, οὔτε ἡ εὐκαιρία τῆς ταφῆς τῆς Τραπεζῆς, μιὰ καὶ εὐρέθη ὁ παπᾶς, ἀλλὰ ἡ διὰ τῆς ἱκανο-ποιήσεως παλαιῶν καὶ νέων του ἐλπίς διὰ τὸ μέλλον καὶ ἡ κατακρήμνις τῆς γεφύρας, ἡ ὅποια θὰ διηκυκλῶνε τὴν μεταφορὰν του εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τῆς ἀναρχίας. τοῦ ὁδυρ-μοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Ἄν δεχθῶμεν τὰ ἀνωτέρω (καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ τὰ δεχθῶμεν ἀφοῦ ἐκεῖνοι οἵ-τινες ἐπωτοστάτησαν καὶ ὅσοι ἐιργάσθησαν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἑντάξεως — καὶ δὲν ἦ-σαν ὀλίγοι ὅλοι αὐτοὶ — καὶ ὑπηρεσιακὴν συ-νείδησιν ἀδιαφιλονίκητον καὶ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἀναμφισβήτητον εἶχον καθ' ὅ-λην τὴν σταδιοδρομίαν των καὶ ἀξιώματα με-γάλα εἶχον οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ δίκαιον τῆς ἐργασίας, ἣτις τοῖς ἀνέτεθη), ἀπομένει νὰ ἐξε-τάσωμεν ἐὰν τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ τόσον πολυ-σχιδὲς καὶ ἐπίπονον, ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του.

Πρὸς τοῦτο θὰ ἀναφέρωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρί-χθη τὸ ἔργον.

Ταῦτα εἶναι :

1) Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας.

2) Ὁ τρόπος τῆς ἐισόδου εἰς τὴν Τράπε-ξαν μετὰ ἢ ἄνευ ἐξετάσεως.

3) Αἱ ἐπιτυχίαι ἢ αἱ ἀποτυχίαι εἰς γραπτὰς δοκιμασίας, μονιμοποιήσεως καὶ προαγωγῆς.

4) Αἱ εἰδικαὶ συνθήκαι ὑπηρεσίας καὶ σταδιοδρομίας (στασιμότητες, ὑποβιβασμοί, διαθεσιμότητες, προσωριναὶ ἀπολύσεις, μετατάξεις, ἀσθένειαι, ἀδείαι ἀπουσίας, κλπ).

5) Ὁ βαθμὸς προσλήψεως (κατώτατος βαθμὸς ἢ ἀνώτερος μετὰ ἢ ἄνευ τῶν δικαιολογούντων τὸν ἀνώτερον βαθμὸν προσόντων) καὶ τέλος.

6) Αἱ ποιοτικαὶ ἐκθέσεις τοῦ Προσωπικοῦ.

Μετὰ τὰς ἐκτελεστικὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα ἐθεσμοθετήθησαν οἱ κανόνες τῆς ἐντάξεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφηρμόσθησαν κατὰ γράμμα ὡς πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἕως καὶ 5 στοιχεῖα κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἐντάξεως καὶ μάλιστα μετὰ περικυκλῆν 10% τῶν ἐνταξιμῶν ἐτῶν ἐκ τῆς προωθήσεως τοῦ Κυρίου Προσωπικοῦ πάντων τῶν Κλάδων καὶ μετὰ καθορισμὸν ἀνωτάτου ὁρίου προωθήσεως μὴ ὑπερβαίνοντος τὸν ἑνα βαθμὸν (6 ἔτη) δι' ἅπαν τὸ Προσωπικόν, μέτρα ἀμφοτέρωθεν τοῦ ἀποδεικνύοντος τὴν ὑπηρεσιακὴν σεμνότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Ἰδρυμα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, ἡ κατ' ἀρχαιότητα ἐνταξίς, λόγῳ τῶν ἀπροσώπων κανόνων, ἐπέτυχε καὶ οὐδεμίαν διαταραχὴν ἢ ἀναστάσεις ἐπληθύνει ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ καὶ τὸ Προσωπικὸν ἡρέμειον ἕκτοτε καὶ ἡρεμεῖ, βέβαιον ὅν ὅτι μία σκιά τῆς ἐντάξεως θὰ ἐπανορθωθῇ καὶ μάλιστα ἀφ' οὗτου τὰς τύχας τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ κατευθύνει νόμιμος Διοίκησις. Τὴν ἡρεμίαν τοῦ ταύτην τὸ Προσωπικὸν ποικιλοτρόπως καὶ ἐπωφελῶς διὰ τὸ Ἰδρυμα ἐξεδήλωσεν, ὅπως καὶ σήμερον ἐκδηλώνει τὴν μεγάλην ἀνησυχίαν του διὰ τὰ εἰς βάρος του, διὰ τῆς ἀποπείρας ἀκυρώσεως τῆς Ἐντάξεως, διαδιδόμενα.

Ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ ἀντίθεσις τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς οἵανδήποτε ἀπόπειραν ἀνατροπῆς θὰ καταστῇ ὀξυτέρα ἀφ' ἧς ἀποκατασταθῇ μισθολογικὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ὑφισταμένην βαθμολογικὴν ἱεραρχίαν, ὅποτε θὰ εἶναι οὐσιωδῶς αἰσθητὴ ἢ ἐκ τῆς τυχόν ἀνατροπῆς τῆς ἐντάξεως μισθολογικὴ μείωσις τοῦ Προσωπικοῦ.

Κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, ἢ ἐκ Διευθυντῶν τῆς Τραπεζῆς Ἐπιτροπῇ, παρ' ὅλην τὴν ἀναμφισβήτητον καλὴν τῆς θέλησιν καὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰ μέλη τῆς ἐτέθησαν ὑπ' ὅσων ὁρισμένα ζητήματα, ἤρχισε τὸ λεπτότατον ἔργον τῆς χωρὶς ἕξις Κανονισμὸν ἀπονομῆς τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, ἐγκεκρωμένον ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς, ὥστε νὰ δεσμεύῃ τοὺς πάντας κατὰ πάσης ἐπεμβάσεως καὶ αὐθαίρεσις καὶ εἰς τὸ Προσωπικὸν νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην περὶ τῆς ἀμερολήπτου καὶ ἀπροκαταλήπτου κρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν Τράπεζαν νὰ κατοχυρώσῃ ἀπὸ τὰ τόσα καὶ τόσα λάθη τὰ ὅποια ἐνεφάνισεν ἡ ἐργασία τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων καὶ ὡς ἦτο ἐπόμενον ἡ ἐργασία τῆς ἀπονομῆς τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων τελικῶς ἐσημείωσεν ἀποτυχίαν καὶ τὸ μόνον τὸ ὅποιον ἀπησχόλει Διευθυντὰς—μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς—Προσωπάρχην καὶ Διοίκησιν ἦτο πῶς νὰ ἀρνοῦνται ὅλοι ὅτι ἔχουν σχέσιν καὶ εὐθύνην μετὰ τὰς ποιοτικὰς διακρίσεις.

Τὸ γεγονός τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἔργου τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων οὐδόλως σημαίνει ὅτι ἡ καθ' αὐτὸ ἐνταξίς, δηλαδὴ ἡ κατ' ἀρχαιότητα ἐνταξίς, δὲν ἀπεκατέστησε μίαν τάξιν πραγμάτων ἐν τῇ ὑπηρεσιακῇ ἱεραρχίᾳ, λίαν ἱκανοποιητικὴν καὶ ὅτι αὕτη δὲν ἀποτελεῖ κτῆμα τοῦ Προσωπικοῦ ἀναφαίρετον, ὅπως ἐπίσης δὲν σημαίνει ὅτι ἐὰν ἔγιναν—καὶ ἔγιναν—πολλαὶ—ἀδικίαι διὰ τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπανορθωθῶν, εἴτε ὑπὲρ, εἴτε εἰς βάρος Συναδέλφων ἔγιναν αὐταί.

Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τῆς ἀνατροπῆς τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἐντάξεως ἡ διαφορὰ εἶναι τεραστία καὶ οὐκ ἀνόδυνος καὶ ἀκίνδυνος διὰ τε τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς, τὸ ὅποιον δὲν ἀντέχει πλέον εἰς νέας ἀγωνίας καὶ ἀναστατώσεις. Ἡ αἰτία καὶ ὁ σκοπὸς τῶν διαφορῶν νομοθετημάτων περὶ ἀκυρώσεως τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς γενομένων προαγωγῶν κλπ. δὲν ἔχει τὴν θέσιν τοῦ προκειμένου περὶ τοῦ ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ καὶ τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἐντάξεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦτο διότι ὁ μὲν Ὁργανισμὸς ἐγένετο ὑπὸ τῆς *νομίμου Διοικήσεως* καὶ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν

τοῦ Ἰδρυμάτος, χωρὶς ὃ τότε Σύλλογος καὶ ὅλον τὸ Προσωπικὸν νὰ γνωρίζουν τὰς διατάξεις τοῦ νέου ὀργανισμοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του καὶ χωρὶς καμμίαν κατοχικὴν, ὑπουργικὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἐπέμβασιν ἢ πίεσιν. Ἐπιπροσθέτως ὁ ὀργανισμὸς οὗτος εἶχεν ἐκπονηθῇ ὡς σχέδιον ἐνὸς ἰδανικοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων στελεχῶν πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους πρὶν ἢ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ἡ δὲ κατ' ἀρχαιότητα ἔνταξις ἐγένετο μόνον ὑπὸ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς, μὲ συμμετοχὴν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ ἐπιλέκτων Διευθυντῶν τῶν Τμημάτων καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως τῶν κατοχικῶν Διοικήσεων καὶ μὲ πᾶσαν εὐσυνειδησίαν ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐπέμβῃ ὡς πρὸς τὰ δύο ἀνωτέρω ἔργα ὁ νομοθέτης διὰ νὰ προστατεύσῃ τὸ Ἰδρυμα ἀπὸ τὰς εἰς βάρος του αὐθαιρεσίας τῶν χρόνων τῆς κατοχῆς.

Ἀνεξαρτήτως ὁμοῦ τῶν Κυβερνητικῶν μέτρων ἃς ἔλθωμεν εἰς τὰ πράγματα :

Ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς υἱοθετεῖ τὴν ἀκυρώσιν δύο τινὰ θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της : ἡ ὅτι αὐτὰ ποὺ ἐγίναν πρέπει νὰ ἀκυρωθοῦν διὰ νὰ γίνουν ἄλλα πολὺ καλότερα ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ ἢ ὅτι αὐτὰ ποὺ ἐδόθησαν πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς ὀλιγότερα. Τὸ νὰ γίνουν καλότερα δὲν ὑπάρχει λόγος προστασίας τοῦ Νόμου καὶ πρέπει νὰ γίνον καὶ ὑπάρχει καὶ ὁ τρόπος, χωρὶς νὰ ἀκυρωθῇ ἡ κατ' ἀρχαιότητα ἔνταξις. Ἐὰν ὁμοῦς πρόκειται περὶ τοῦ δευτέρου, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ μαντεύσωμεν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐχόντων τυχὸν ἀντίθετον γνώμην διὰ τὰ γενόμενα, οἵτινες ὁμοῦς μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐμφανίζονται, διότι ἂν ὑπῆρχον, ἔπρεπε νὰ εἶχον διατυπώσῃ τὴν ἀντίθεσίν των καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον διευκολύνοντα τὴν διαφώτισιν καὶ τὴν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν τῶν σοβαρῶν τούτων διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ τὸ Προσωπικὸν ζητημάτων καὶ δὲν εἶναι τὸ Προσωπικὸν ἐκεῖνο ποὺ δὲν θὰ τὰ ἐξετάσῃ μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τὸν Ὄργανισμόν : Τὸ μόνον ἐπιχείρημα κατὰ τοῦ ὀργανισμοῦ θὰ εἶναι ἐνδεχομένως ἡ ραγδαία ἐξέλιξις τοῦ Προσωπικοῦ. Καὶ ὑποβάλλομεν τὸ ερώτημα ὅχι εἰς τὸν κ. Διοικητήν. ἀλλὰ εἰς ἕνα οἰονδήποτε

κοινὸν θνητόν : ἕνας πολὺ καλὸς ὑπάλληλος μετὰ 27 ἐτῶν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν πρέπει νὰ καταλάβῃ τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Α' εἰς τὴν Τράπεζαν ; Ὑποθέτομεν ὅτι δὲν θὰ βρεθῇ ἄνθρωπος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἀντίθετον. Εἶναι λοιπὸν ραγδαία ἡ ἐξέλιξις ;

Ὡς πρὸς τὴν Ἐνταξιν : ἴσως ὑποστηρικθῇ ὅτι ἡ ἔνταξις ἔδωσε πολλὰ καὶ ὅτι ἐγίναν πολλοὶ τμηματάρχαι καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει νὰ γίνῃ περιστολὴ εἰς τὴν προώθησιν διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, οἱ κατέχοντες μεγάλους βαθμοὺς μετὰ δυσκολίας ἀναλαμβάνουσιν ἐργασίας τὰς ὁποίας ἡ Τράπεζα συνήθως ἀνέθετε μέχρι τοῦδε εἰς πολὺ κατωτέρους των.

Ἡ ἀπάντησίς μας εἰς τὰ τυχὸν προβληθέντα ταῦτα ἐπιχειρήματα εἶναι ὅτι ἡ ἔνταξις δὲν ἔδωσε πολλὰ, ἀλλὰ πολὺ ὀλιγότερα τῶν ὅσων ἐδικαιούτο τὸ Προσωπικόν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς ἡ ἐξέλιξις καθωρίσθη εἰς τὰ 30 ἔτη ἀντὶ τῶν 27 τοῦ ὀργανισμοῦ, ὅτι ἂν ἐγίναν πολλοὶ τμηματάρχαι τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σημασίαν ἐφ' ὅσον εἶχον τὰ προσόντα καὶ τὸν χρόνον ὑπηρεσίας, ἀλλὰ ἐὰν τυχὸν ἐγίναν καὶ ἄλλοι χωρὶς νὰ εἶχον τὰ προσόντα, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ποιοτικῶν διακρίσεων, (παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγκαίρως ἐτέθη ὑπ' ὄψιν της τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη καὶ σχετικὴ ἐργασία ὅχι διὰ νὰ μὴ γίνον ὅσοι τοὺς ἄξιζε, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ γίνον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὴν Τράπεζαν δὲν τὴν ἐδούλεψαν ὅσον ἔπρεπε, εἴτε διότι δὲν ἠδύνατο εἴτε διότι δὲν ἤθελον καὶ οἱ ὁποῖοι, Τμηματαρχοποιοῦμενοι, ἀσφαλῶς θὰ ἠρέθιζον τὸ πολὺ καὶ καλὸν Προσωπικόν) ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς καὶ νὰ μὴ κάμῃ χρῆσιν τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ὀργανισμοῦ περὶ χορηγήσεως προσουξήσεων ἀντὶ βαθμοῦ, εἰμὴ εἰς περιωρισμένην κλίμακα. Τοῦτο ὁμοῦς δύναται νὰ συμβῇ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην προαγωγὴν χωρὶς νὰ παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς ὑπαναχωρήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δυσκολίαν ἐκτελέσεως ἐργασίας κατωτέρας τοῦ βαθμοῦ των καὶ ἀξιώσεως διοικητικῶν ἐξουσιῶν δὲν ἀντιμετωπίζεται τὰ ἐνδεχόμενον τοῦτο, πρῶτον μὲν διότι τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, πάντοτε καὶ ὅταν ἀκόμη, κατὰ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν, ἐδοκιμάζετο ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς, ἐπέδειξεν

ἀφοσίωσιν, πόνον καὶ αὐταπάρνησιν πρὸς τὸ Ἴδρυμα χωρὶς καμμίαν ἄνωθεν κατανόησιν καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τιμὴν του καὶ ἐπαρκῆς ἐγγύησιν τοῦ ὅτι δὲν θὰ κάμῃ ἐπιλογὴν ἐργασίας, ἀφου, ἄλλως τε, δὲν πρόκειται, δι' ἀρκετὸν διάστημα, νὰ γίνουν νέαι προσλήψεις καὶ συνεπῶς μὲ τὴν γενικὴν προώθησιν, ὅσον καὶ ἂν ἀνῆλθον, ὑπάρχει ἡ αὐτὴ βαθμολογικὴ σχέσις μεταξὺ των, καὶ δεύτερον διότι τὸ τί ἕκαστος τῶν ὑπαλλήλων θὰ κάμῃ δὲν εἶναι ζήτημα ἰδικόν του, ἀλλὰ ζήτημα τῆς Διοικήσεως καὶ ζήτημα νέας μεταπολεμικῆς, πλέον, ὁργανώσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ νέας ὑπηρεσιακῆς ἀνατροπῆς τοῦ Προσωπικοῦ καὶ πρὸς τοῦτο νομίζομεν ὅτι ἡ Διοίκησις διαθέτει ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πειθαρχίας, τῆς ἀφοσίωσιν καὶ τῆς φιλοπονίας τοῦ Προσωπικοῦ, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἴδωμεν καλυτέρας ἡμέρας καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἔχῃ μαζί της ὁλόκληρον τὸ Προσωπικόν.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς σύσσωμον ἔχει ἐκδώσει ἤδη τὴν ἀπόφασίν του καὶ αὕτη εἶναι «ἀναθεώρησις τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων» καὶ «σεβασμὸς τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἐντάξεως».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δέον νὰ διευκρινισθῇ ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων θὰ γίνῃ διὰ Νόμου. Γεννᾶται ὅμως τὸ ἐρώτημα ποίος μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν αἱ σημειναι ἐκ τῶν διακρίσεων ἀδικίαι δὲν θὰ εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτεραι αὐτοῖς μὲ τὰς ἔξωθεν ὀχληράς διὰ τὴν Διοίκησιν ἐπεμβάσεις καὶ τὰς ἀφορήτους πιέσεις, ὅτι δὲν θὰ ἀνστατώσουν κυριολεκτικῶς τὸ Προσωπικὸν καὶ ὅτι θὰ ἀποκλεισθοῦν μεγάλα σκάνδαλα παρὰ τὰς προθέσεις τῆς Διοικήσεως; Ἄς μὴ πλανώμεθα, ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι ρευστοτέρα τῆς τότε, διότι εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς προπαραμονῆς τῆς ἐκλογικῆς κινήσεως, ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνεβίωσαν τὰ κόμματα καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ ἐκκλησία δὲν κατορθώνει νὰ κρατηθῇ μακρὰν τῶν ρουσφετιῶν. Καὶ ἐρωτῶμεν εἶναι ἐποχὴ σήμερον ἀνακινήσεως τοιοῦτου ζητήματος ἐν τῇ Τραπεζῇ; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι προκειμένου νὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς συναδέλφους εἶναι πάντοτε ἐποχὴ, ἐὰν δὲ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ ὁ Σύλλογος ἔχουν τὴν ἰδίαν γνώμην

καὶ ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἔχουν, προτείνομεν ὅπως ἡ ἀναθεώρησις τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐπεμβάσεων, γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει Κανονισμοῦ, ἐγκριθεσομένου ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἐφικτὴ πλέον καμμία ἐπέμβασις οὔτε ἔξωθεν οὔτε ἔσωθεν, προτείνομεν δηλονότι ὅτι ἀρχικῶς ἐπροτεῖναμεν εἰς τὴν τότε Ἐπιτροπὴν ἀπονομῆς ποιοτικῶν διακρίσεων καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν.

Οἰκοθεν, νοεῖται, ὅτι τὸ ὅλον ἔργον τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἐντάξεως, ἔργον πολύμορφον, πολυσχιδές καὶ πρωτότυπον, ἀλλ' ἐπὶ πλέον καὶ ἔργον ἀνθρώπινον, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀγνοηθῇ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Κανονισμοῦ ἀπονομῆς ποιοτικῶν διακρίσεων, σχέδιον τοῦ ὁποίου Κανονισμοῦ ὁ γράφων ἔκτοτε ὑπέβαλε καὶ εἰς τὸν Σύλλογον καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς τότε Ἐπιτροπῆς ἐκ Διευθυντῶν.

Ἐὰν τοῦτο πρόκειται νὰ γίνῃ, μόνον ὡς ἐκθέτομεν ἀνωτέρω θὰ ἐπιτύχῃ καὶ πάντως θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ καὶ νὰ τελειώσῃ τὸ ταχύτερον.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ εἶναι ἀπαράδεκτον εἶναι ἡ ἀκύρωσις τῆς κατ' ἀρχαιότητα ἐντάξεως πρῶτον καὶ ἀπ' ἐτέρου ἡ ἀκύρωσις τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μὴ ἐκ νέου ἀπονομῆς των διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ ἐδημιούργει μεγαλύτεραν ἀδικίαν τῆς ἤδη ὑφισταμένης καὶ σόλων πραγματικὸν ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Τέλος ὁ μεταπολεμικὸς προσανατολισμὸς τῆς Τραπεζῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ Προσωπικόν τῆς θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόκτισιν ἐνὸς νέου ὁργανισμοῦ ὁ ὁποῖος, ἐνῶ δὲν θὰ θίγῃ—διότι δὲν δύναιτο νὰ γίνῃ τοῦτο—τὴν ἤδη ἐκ τοῦ ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ ὑφισταμένην βαθμολογικὴν θέσιν τῶν ὑπαλλήλων, πέραν τῆς διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων μεταβολῆς, θὰ πρέπει νὰ ρυθμίσῃ πλήρως οὐ μόνον τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς ἀλλὰ καὶ τὴν καλυτέραν χρησιμοποίησιν καὶ μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦτου καὶ νὰ ἀμβλύνη αἰσθητικῶς καὶ πᾶν τυχὸν ἀσθενὲς σημεῖον εἴτε ἐκ τῆς ἐντάξεως προέρχεται τοῦτο εἴτε ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου καὶ νομίζομεν ὅτι ἡ λύσις αὕτη καὶ τὰς διαταραχὰς προλαμβάνει καὶ πολλὰ ἄλλα ἀγαθὰ θὰ προσφέρῃ καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ εἰς τὸ Προσωπικὸν αὐτῆς.

Κ. Τ. Ἀποστολόπουλος

ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Ἀλεξ.

Διομήδη ὡς Ἀκαδημαϊκοῦ

Ἡ ἐκλογή τοῦ Προέδρου τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης κ. Ἀλεξ. Διομήδη ὡς Ἀκαδημαϊκοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἡθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἀποτελεῖ ἐπιβράβεισιν ὄχι μόνον μιάς μακρᾶς ἐργασίας καὶ γονίμου δράσεως τοῦ ἐκλεγέντος εἰς τὸν κλάδον τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πολυτίμου συμβολῆς του εἰς τὴν καθόλου πνευματικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Πνεῦμα εὐρύ. ἐξαιρετικὰ καλλιεργῆμενον, μὲ βαθεῖαν μόρφωσιν καὶ κρίσιν ὁ κ. Διομήδης διὰ τῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἐργασίας του εἰς τὸν κλάδον τῆς οἰκονομικῆς, ἀλλὰ καὶ προσφάτως διὰ τῶν σοφῶν ἱστορικῶν μελετῶν του ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας, ἀποτελεῖ μίαν ἐπιβεβλημένην εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν προσωπικότητα.

Τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης χαίρει ἰδιαιτέρως διὰ τὴν δικαίαν ταύτην ἀναγνώρισιν καὶ αἰσθάνεται αὐτὴν ὡς τιμὴν, ἣ ὅποια ἀντανακλᾷ καὶ εἰς τὸ πρῶτον πιστωτικὸν ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Διομήδη ἐστάθη πρωτοπόρον τῆς ὁργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ ἡ εἰς τὴν ἀνωτάτην κεφαλὴν τοῦ ὁποῦ παραουσα τοῦ παλαίου τοῦ Διοικητοῦ ἐγγυᾶται τὴν ἀναβίωσιν τῆς αἵγλης καὶ τοῦ μεγαλείου του.

Μιά ἀντικοινωνικὴ πρᾶξις

Διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως ἀπολύονται ἀπὸ 1 Ἰουλίου, 21 ὑπάλληλοι μὲ τὸ αἰτιολογικόν, ὅτι διετέλεσαν μακρὰν τὴν καθηκόντων τὴν πέραν τῆς διετίας. Πρόκειται κατὰ τὸ πλεῖστον περὶ ὑπαλλήλων φυματικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχε χορηγηθῆ ἄδεια μέχρι δύο ἐτῶν. Ἄν ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἦτο ἀνέκαθεν, εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτῆν τῶν ἀσθενῶν ὑπαλλήλων, σκληρὰ, σήμερον γίνεταί ἀκόμη σκληροτέρα καὶ ἄδικος ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ὑγιεινὴ κατὰστασις τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν θὰ εἶχε βελτιωθῇ καὶ θὰ ἦσαν πιθανώτατα εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβουν ἐκ νέου ἐργασίαν, ἂν δὲν ἐμεσολάβει ὁ πόλεμος καὶ ἡ δουλεία μὲ τὰς γνωστὰς συνεπείας εἰς τὴν ὑγίαν, λόγῳ τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τῶν παντοειδῶν στερήσεων.

Νομίζομεν ὅτι μία ἐπανεξέτασις μιᾶς

ἐκάστης περιπτώσεως μὲ σκοπὸν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀπολύσεως καὶ ἀκόμη μίαν τροποποίησιν τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας θὰ ἀπέδιδε πραγματικὴν δικαιοσύνην καὶ δὲν θὰ ἦτο καθόλου ἀντίθετος μὲ τὸ κοινὸν αἶσθημα καὶ τὴν σημερινὴν κοινωνικὴν πραγματικότητα.

Εἰς δίκαιος ἔπαινος

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνοῦς Κομιτάτου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Σάνστον δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Στὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκφράζει τὰς θερμὰς του εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομὴν καὶ ἐξυπηρέτησιν, τὴν ὁποῖαν ἡ Τράπεζα παρέσχεν εἰς τὸ ἔργον του, ὑποβοηθήσασα οὕτω σοβαρῶς τὴν προσπάθειάν του ἀνακουφίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν μακρὰν περίοδον τῆς δουλείας. Εἰς τὸ αὐτὸ ἐγγράφον ἐκφράζεται ἡ παράκλησις, ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης διαβιβάσῃ τὰς εὐχαριστίας του ἐν λόγῳ διεθνοῦς ὁργανισμοῦ πρὸς τοὺς συναδέλφους κ. κ. Κ. Μᾶνον, Ν. Χατζιδάκην καὶ Ε. Περιστεράκην, οἱ ὁποῖοι παρέσχον ὅλως ἰδιαίτερα ἐξυπηρέτησιν εἰς τὰς συναλλαγὰς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ἡ ἐξυπηρέτησις αὐτῇ συνίστατο εἰς τὴν ἡμελημένην ἄγνοιαν ὠρισμένων διαταγῶν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς περὶ ἀποδόσεως τῶν καταθέσεων κατόπιν ἐγκρίσεώς των καὶ κατὰ παρέκκλισιν τοῦ Ν. Δ. 771 περὶ ἀποδόσεως δι' ἐπιταγῶν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰς σοβαρὰς αὐτὰς εὐθύναι μὲ τὰς ἐπικινδύνους συνεπείας τῶν ἐπωμίσθησαν οἱ συναδέλφοι κ. κ. Κ. Μᾶνος καὶ Ν. Χατζιδάκης, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηροῦσθησαν τὴν Τράπεζαν καὶ ὑπέγραψαν σχετικὰ ἔγγραφα, χωρὶς ὁ τότε Συνδιοικητὴς κ. Κ. Ζαβιτιζιάνος, ὅστις καὶ ἐνέκρινε τὰς ἐνεργείας, νὰ φανῇ ἐπισήμως ἀναμειγμένους, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἐκτεθῇ ἡ Τράπεζα εἰς ἀντίποινα. Οὕτως, ἤρθησαν ἐξ ὁλοκλήρου αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας αἱ ἀρχαὶ κατοχῆς παρενέβαλλον εἰς τὸ ἔργον τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅστις, οὕτως, ἐξυπηρέτησεν πλήρως εἰς τὰς ἐνεργείας του διασώσεως τῶν Ἑλλήνων, ἡ δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος τῶν παραδόσεών της.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν της πρὸς τοὺς ἀνω τρεῖς συναδέλφους, ὁ ἐκ τῶν ὁποίων κ. Ε. Περιστεράκης κατέβαλε, μετὰ τῶν συνεργατῶν του εἰς τὰς Τα-

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1945

* Ἡ δεύτερη κοινὴ συνεδρίασις, ἐπειτα ἀπὸ τὰ δεκαεμβριανὰ γεγονότα. Ὅλοι μας τὴν ἀναμέναμε μὲ πολλὴ περίεργεια. Γιατὶ ξέραμε, πὼς θὰ λαβαίναμε μέρος σ' αὐτὴ ὅλοι οἱ συνάδελφοι κι' ὅλας οἱ παρατάξεις. Κι' ἡ συνεδρίασις ἔγινε, μιλήσαμε δὲ καθένας μὲ τὴν οἰρά μας, εἴπαμε τίς γγῶμες μας ἐλεύθερα καὶ σύμφωνα μὲ τίς ἀπόψεις καὶ τίς ἰδεολογίες μας καὶ σὸ τέλος... χωρίσαμε σὰν καλοὶ συνάδελφοι. Δεῖγμα τῶν καιρῶν, τοῦ ψυχικοῦ καμάτου, τῆς ἀνησυχίας γιὰ τὸ μέλλον; Χαρακτηρεῖστε τὸ ὅπως θέλετε. Πάντως, ἦταν δεῖγμα προόδου. Ὑπῆρξε πολιτισμός.

* Ἡ «ἀτμόσφαιρα» τῆς συνεδρίασεως παρουσίασε ἓνα θέαμα πρωτότυπο, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε ἐκπληκτικὸ. Ἀναρωτιέμενος: Συνεδριάζουν οἱ διπλόγλωσσοι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τὰ μέλη τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου; Συνεδριάζουν Ἑλληνες ἀσὸς τῇ ἀγγλοσάξωνε εὐγενεῖ; Δὲν ἔχουμε δαὶ τοὺς ἀγγλοὺς βουλευτὲς συνεδριάζοντας στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, ἀλλ' ἀπ' ὅσα ἔχουμε διαβάσει, φανταζόμενα πὼς ἡ «ἀτμόσφαιρα» δὲν θὰ διέφερε. Κι' ἐδῶ, ὅπως κι' ἐκεῖ, οἱ ἀγορηταὶ μιλήσανε ἀπὸ τίς θέσεις των κι' οἱ λόγοι ἦσαν ἥρεμοι, γιομάτοι εὐγένεια καὶ τάξι καὶ διανοησμένοι ἀπὸ πολὺ χιοῦμορ.

* Ἡ παρουσία πολυαριθμῶν ἀντιπροσώπων τοῦ «ὧραιου φύλου» πρόσδεσε στὴ συγκέντρωση τὴν εὐχάριστη νότα. Μπορεῖ (γιὰ ν' ἀποδώσουμε «τὰ τοῦ Καίσαρος») ἡ ἐμφάνισις τῶν γυναικῶν νὰ συντελέσει κατὰ πολὺ τὴν ὁμαλὴ διεξαγωγὴ τῆς συνεδρίασεως, ποὺ διεξήχθηκε μ' ἀσυνήθιστη τάξη καὶ ρυθμὸ.

* Καὶ κάτι, ποὺ ἔκαμε ἐντύπωση: Ἡ ἀριστερὴ παράταξις τῶν συνάδελφων κατάλαβε τὴ δεξιὰ πτέρυγα μ' ἐπικεφαλῆς, μάλιστα, . . . τὸν κ. Κ. Μάνο. Ὅπως κι' ἀν συνέθηκε τὸ πρῶγμα, τυχαῖα ἢ ἐπιτέθηκε, ἐμεῖς τὸ σημειώσαμε σὰν καλὸν οἰωνό.

* Ὁραία ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Τούντα, στέν τόνο της καὶ στὴ καθαρεύουσά της. Κι' ἀκόμη ὠραιότερη ἡ κατάληξις της, διὰν ζητάει συγγνώμην ἀπ' τὴ συνέλευση, γιατί παρουσιάζεται σ' αὐτὴ χωρὶς σακκάκι, ποὺ ἀποτελεῖ κι' αὐτὸ ἀδιάφυστη μαρτυρία τῆς ἀθλίας οἰκονομικῆς θέσεώς μας: νὰ μὴν ἔχουμε, δηλαδὴ, δεύτερο σακκάκι: νὰ φοράμε, σὰν παλιῶνε, τὸ πρῶτο.

* Ἡ ἀντιπολίτευσις παρουσιάστηκε σὲ πρό-

σωπο τοῦ κ. Δράκου . . . πολὺ ἄτονη καὶ μόλις ἀκουσμένη. Ὁ κ. Δράκος μίλησε ἐξ ὀνόματος ἐκείνων, ποὺ ζήτησαν νὰ συγκληθῇ ἡ Συνέλευσις, ἀλλὰ σὰν πρωτόβγαλτος σὲ βῆμα μίλησε χαμηλά καὶ μὲ κάποιον τράκ. Ὑπομονὴ ὅμως, ἔτσι ντεμπουτάρουν πάντοτε οἱ μέλλοντες κοινοβουλευτικοὶ ἄνδρες.

* Καὶ μιὰ ὁμολογία, ποὺ δὲν ξέρουμε ἀν σημειώθηκε στὰ πρακτικά. Ὁ κ. Ἀδραμιθῆς, σὲ λόγῳ του, γιὰ νὰ μᾶς πείσῃ πᾶν ὅτις ἱκανότητες τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δ. Ε. ἔφερε σὰν ἀκαταμάχητο ἐπιχείρημα τὸ γεγονός, πὼς τὸν γνωρίζει ἀπὸ μικρὸ παιδί. Δὲν ξέρουμε ἀν αὐτὸ τὸν ἔκανε νὰ πᾶει τόσο μπροστὰ τὸν κ. Πρόεδρο. Πάντως, ἡ Συνέλευσις γέλασε μὲ τὴν καρδιὰ της κι' ὁ κ. Πρόεδρος ὑπομειδίας συνσταλμένα.

* Ὁ κ. Παπαλέτσος μίλησε, ἄκουσε κι' ἀπάντησε σὰν τὸν Τσῶρτσιλ . . . δηλ. διπλωματικώτατα. Καὶ εὐχαρίστησε ὅλους μας. Δεξιότης, ἀριστερότης καὶ ἀπαθείας.

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Ὁ Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων, κ. Τζώτζης, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνεδρίασεως καὶ δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Επιτροπῆς, κ. Ἰωάν. Παπαλέτσον, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

«Συνάδελφοι,

Διεβιβάσθη εἰς τὴν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου μας αἰτήσεις υπογεγραμμένη παρὰ 143 συναδέλφων ζητοῦντων τὴν σύγκλησιν ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως, καθ' ἣν ἡ Δ. Ε. καλεῖται νὰ λογοδοτήσῃ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε πεπραγμένων της:

α) Διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν μισθῶν καὶ

β) Διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς συντακτικῆς πράξεως τῆς σχετικῆς μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν.

Ἡ Δ. Ε. ἐκάλεσε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς ἐκτακτὸν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 7ην τρέχοντος, καθ' ἣν διαπιστωθείσης τῆς ἐλλείψεως ἀπαρτίας δὲν προέβη εἰς τὴν ζητηθεῖσαν λογοδοσίαν.

Σήμερον συνερχόμεθα ἐκ νέου διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ πρὸ τῆς λογοδοσίας μας αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπευθυνθῶμεν

μεῖα, πράγματι ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ τὴν πάσῃ θυσίᾳ διευκόλυνσιν τῶν χρηματικῶν συναλλαγῶν τοῦ Διεθνoῦς Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

ιδιαιτέρως πρὸς τοὺς ἐκ τῶν υπογραψάντων μὴ ἐμφανισθέντας συναδέλφους, διὰ τὰ το- νίσωμεν μόνον τὰς εἰδικὰς εὐθύνας, τὰς ὁ- ποίας ἀνέλαβον διὰ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τῶν.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἐχομεν μόνον υποχρέωσιν νὰ ἐπι- στησωμεν τὴν προσοχὴν τῶν συναδέλφων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης-τῆς μὴ ἐπαναλήψεως ἀτοπημά- των, τὰ ὅποια τραυματίζουν τὴν συλλογικὴν ιδεάν.

Ἄλλως τε τῶν φρονίμων ὀλίγα . . .

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος ἔχομεν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν τὰ ἑξῆς :

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς μας ἡ προ- σοχὴ μας ἐστράφη, ὡς ἦτο φυσικόν, πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ μισθῶν ἐπαρκῶν νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας μας, λαμβανόμε- νων πάντοτε ὑπ' ὅψιν τῶν γενικῶν συνθη- κῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ὁ τόπος.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν δραστηρίως ἐκινήθημεν ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς λοιποὺς συλλόγους τῶν συναδέλφων τῶν λοιπῶν Τρα- πεζῶν, μεθ' ὧν, ὡς γνωστόν, ἀπαρτίζομεν τὴν ὁμοσπονδιακὴν ἐπιτροπὴν τῶν Τραπεζι- τικῶν ὑπαλλήλων.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς κουράσω ἀναφέ- ρων τὰς ἐνεργείας μας, τὰς παρουσιάσεις, τοὺς ἀγῶνας μας ὡς καὶ λεπτομερείας περὶ τῶν ὑπομνημάτων μας εἰς τοὺς ἄρμοδιους καὶ τοὺς συμμάχους ἐμπειρογνώμονας.

Ἐπὶ Κυβερνήσεως Πλαστήρα ἐπιστεύσα- μεν μίαν ἡμέραν, εἰς τὰς παραμονὰς τῆς πα- ραιτήσεώς της, ὅτι τὸ ζήτημά μας ἐτακτο- ποιήθη, συμφώνως ἄλλως τε καὶ μὲ τὰς δη- λώσεις τῆς Διοικήσεώς μας καὶ τὴν ρητὴν διαβεβαίωσιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Ἑργα- σίας.

Δυστυχῶς δι' ἡμᾶς τὴν ἐπομένην αἱ γνω- σταὶ εἰς ὅλους σας δηλώσεις τοῦ κ. Μυλωνᾶ ἀνέτρεψαν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας καὶ πρὶν προλάβωμεν νὰ διαμαρ- τυρηθῶμεν εὐρέθημεν πρὸ παραίτησεως τῆς Κυβερνήσεως Πλαστήρα.

Εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν Βούλγαρη ἦτο ἐπόμενον νὰ δώσωμεν πίστωσιν ἑνα χρόνου διὰ τὰς δυνήθη νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἀποδοχῶν μας.

Ἡ ἀναμονὴ μας βεβαίως ἦτο σχετικῶς

μακρά, ἀλλ' εἶναι γνωσταὶ εἰς ὅλους σας αἱ προσπάθειαι τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὸ. Ἐξωτε- ρικόν, αἱ συνομιλίαι τῶν καὶ γινικῶς ἡ προε- τοιμασία καὶ μελέτῃ τοῦ ἐξαγγελθέντος οἰ- κονομικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε φρονοῦμεν ὅτι ἐπεβάλλετο ἡ ἀναμονή.

Ὡς καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 ἀνακοινώσεώς μας τοῦ Μαΐου σᾶς κατετοπίσαμεν, ἡ Δ. Ε. δὲν παρέλειψε καμμίαν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ἐπιβαλλομένην καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ ἀναγνωρίσῃ, ἂν τῆς ὑποδείξητε, ὅτι ἔκα- μεν ἄτυχῇ τινα χειρισμὸν κατὰ τὴν διαχείρι- σιν τοῦ ὅλου ζητήματος τῶν μισθῶν.

Ἦδη εὐρισκόμεθα πρὸ μιᾶς καταστάσεως νέας καὶ εἰσερχόμεθα εἰς νέαν ἐποχὴν, τὴν καλουμένην ἐποχὴν ἀνορθώσεως τῆς οἰκονο- μίας τῆς Πατρίδος, διὰ τὴν ὁποίαν καλοῦμε- θα νὰ συμβάλωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς μέλη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἡ Δ. Ε. κατανοοῦσα τὸ κρίσιμον τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων καὶ τὰς εἰλικρινῶς κα- ταβαλλομένας κυβερνητικὰς προσπάθειας διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ παραγωγικὴν ἀνασυγ- κρότησιν τῆς Χώρας, ἡ ὅποια θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πῶσιν τῶν τιμῶν καὶ τὴν σταθερό- τητα τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, πρὸς τὸ καλὸν ὅλων, καλεῖ τοὺς συναδέλφους νὰ πειθαρχή- σουν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀπόφασιν διὰ τὰς συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Δ. Ε. καταβάλλει προσπάθειας, ὅπως γίνῃ ἐκ μέρους τῶν διοικούντων καλὴ χρῆσις τοῦ παρασχεθέντος εἰς αὐτοὺς δικαιώματος καθορισμοῦ τῶν μισθῶν εἰς τὰ γνωστὰ περι- θώρια 12—30 χιλιάδων.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος ἔχομεν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν τὰ ἑξῆς :

Ἡ Δ. Ε. , μόλις ἐπληροφορήθη τὴν σχε- διαζομένην εἰς βάρος τῶν ὑπαλλήλων συντα- κτικὴν πράξιν, ἐκάλεσεν εἰς ἐνίσχυσίν της συναδέλφους ἀσχοληθέντας κατὰ τὸ παρελ- θὸν μὲ τὰ συλλογικὰ καὶ εἰς κοινὰς συνε- δριάσεις ἐξήτασε τὸ ὅλον ζήτημα.

Οἱ συνάδελφοι ἦσαν οἱ κ. κ. Πλάτων Δε- λένδας, Σπυρ. Βασιλόπουλος, Κωνστ. Ἀπο- στολόπουλος, Παρ. Σταμόπουλος, Σταῦρος Ἡλιόπουλος καὶ Γεώργ. Σεπετζής.

Τὸ σχέδιον τῆς συντακτικῆς πράξεως πε- ρεῖχε κυρίως τὰ ἑξῆς: 1) Ἀπόλυσιν πάντων

των όπωσδήποτε προσληφθέντων εις τας Τραπεζας, από 28.4.41—12.10.44 και των συνεργασθέντων με τον έχθρόν.

2) Ακύρωσιν των από 28.4.41 — 12.10.44 προαγωγών έντάξεως και όργανισμών, των Τραπεζών ύποχρεωμένων έντός τριμήνου νά ενεργήσουν προαγωγάς βάσει όργανισμών, ύφισταμένων πρό της 28.4.41.

3) Αναθεώρησιν των από 4.8.36—27.1.41 προαγωγών.

4) Αί Τράπεζαι λόγω περιορισμού των έργασιδν των δύνανται νά θέτουν εις κατάστασιν διαθεσιμότητος τό προσωπικόν των με άποζημίωσιν 50 % του μισθοϋ των και

5) Οι παρασκευάσαντες, συμμετασχόντες, ή εϋνόησαντες τό κίνημα του Δεκεμβρίου τίθενται εις διαθεσιμότητα μέχρι των έκλογών με άποζημίωσιν 50 % του μισθοϋ των.

Κατά τας κοινάς συνεδριάσεις Δ. Έπιτροπής και των συναδέλφων άπεφασίσθη νά άπουκρουσθ ή συντακτική πράξις ως αντιυπαλληλική και αντίκοινωνική, γενομένης μόνον άποδεκτής της παραγράφου του πρώτου άρθρου της άναφερομένης εις την ήθικην κάθαρσιν του προσωπικού από τας στοιχεΐα τας εισελθόντα εις την Τράπεζαν τη πιάσει των αρχών κατοχής ή των κατοχικών κυβερνήσεων και από τους δοσιλόγους.

Συνάδελφοι,

Η Δ. Ε. άποδυθείσα εις ένα άγώνα μεγάλης έκτάσεως εύρίσκετο έν πλήρει έπιγνώσει των μεγάλων εϋθυνών τας όποιās ανέλαμβάνεν.

Η δημιουργηθείσα κατάστασις άπήτει από τους διαχειριστάς της ύποθέσεως ψυχραιμίαν και σύνεσιν, άποφυγήν δε νευρικότητος ή σπουδής, διότι ή ιστορία της συντακτικής πράξεως είναι, διά νά μή είπωμεν άλλο τι, τουλάχιστον λίαν σκοτεινή.

Πληροφορηθέντες από τας έφημερίδας τας σχεδιαζόμενα έναντίον μας έσπεύσαμεν ως ήτο έπόμενον προς τους άρμοδίους, άλλ' ουδεις παρεΐχεν εις ήμās τās άναγκαΐας έξηγήσεις.

Αί άρμόδια ύπηρεσίαι των Υπουργείων, οι Γενικοί Γραμματεΐς των και Υπουργοί άκόμη δέν έγνώριζον ποιος κατήρτισε τό σχέδιον και ποϋ εύρίσκετο τοϋτο

Και όμως τό σχέδιον της συντακτικής πράξεως ύπήρχε και επί της Κυβερνήσεως Πλα-

στήρα όλίγου δειν κοί θα έγένετο πραγματικότητα.

Έπί Κυβερνήσεως Βούλαρη τὰ πράγματα μεταβάλλονται εύτυχώς δι' ήμās.

Έκ των δηλώσεων του Υπουργού της Έθνικής Οικονομίας κ. Κασσιμάτη, καθ' ός τό σχέδιον κατηρτίσθη από τας νομικάς ύπηρεσίας των Τραπεζών Ελλάδος και Έθνικής και έξ άλλων στοιχείων, τὰ όποΐα έτέθησαν ύπ' όσιν υας παρά των άρμοδίων, έπέισθημεν πλέον ότι ό κίνδυνος ήτο άμεσος και έτέθημεν εις κίνησιν με τον άποκλειστικόν σκοπόν της ματαιώσεως των σχεδίων των Τραπεζιτών.

Ο Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας δεχθείς την Δ.Ε. του Συλλόγου μας εις άκρόασιν, άκούει μετά προσοχής την άνάπτυξιν των ζητημάτων μας, δεικνύει έξαιρετικόν ένδιαφέρον δι' όλα τὰ άπασχολούντα ήμās και την Τράπεζαν θέματα, ύπόσχειται την σύντομον εξέτασιν των και τό πλέον ένδιαφέρον δι' ήμās δηλώνει, ότι δέν θα λάβη οϋδεμίαν άπόφασιν πριν ή συζητήση μαζί μας και άκόμη σπουδαιότερον, ότι θα μάς έδιδεν αντίγραφον της συντακτικής πράξεως εύθϋς ως περιήρχετο αύτη εις χείρας του.

Την ύπόσχεσιν αύτην τηρεί ό κ. Υπουργός και οϋτω χάρις εις τας ενεργείας μας ό συναδελφικός κόσμος της Χώρας κατατοπίζεται πλήρως επί των εις βάρος του σχεδιαζομένων.

Θα ήτο μεγάλη παράλειψις και άχαριστία εκ μέρους μου, αν κατά την έπίσημον αύτην στιγμήν δέν άπηύθυνα προς τον κ. Υπουργόν τον εγκάρδιον χαιρετισμόν της Διοικητικής Έπιτροπής του Συλλόγου των Υπαλλήλων της Έθνικής Τραπεζής και τας εύχαριστίας της, δι' όσα ύπέρ ήμών έπραξε και δι' όσας ύπηρεσίας μάς προσέφερεν.

Ο νέος Υπουργός της Έθνικής Οικονομίας κ. Παρασκευόπουλος μάς έδήλωσεν, ότι δέν έχει έπίσημον εισέτι γνώσιν της συντακτικής πράξεως.

Έξεθέσαμεν και προς αυτόν τας άπόψεις μας και τον παρακαλέσαμεν νά μάς δεχθ ή έν νεϋν, άφοϋ δέν τή μεταξί κατατοπισθ ή επί του ζητήματος.

Έλπίζομεν ότι θα τύχωμεν ιδιαιτεράς

[Συνέχεια εις την σελίδα 37]

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Μέ ἑξαιρετικὴ ἀνακούφισι δ' ἑλλην. λαὸς εἶδε, ὅτι ἄρχισε ἐπὶ τέλους ἡ Κυβέρνησις νὰ παίρνη ριζικὰ μέτρα γιὰ τὴν οικονομικὴ ἀνδρόθωσι τοῦ τόπου. Ἡ ἐπίσημη ἀνάθεσι στὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Βαρβαρέσο ὁλόκληρης τῆς εὐθύνης γιὰ τὴ λύσι τῶν τεράστιων αὐτῶν προβλημάτων, συνδυασμένη μὲ τὶς ἐνθαρρυντικὰς δηλώσεις ποῦ ἐγίναν ταυτόχρονα, τόσο ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους συμμαχικοὺς κύκλους ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν πολιτικὸ κόσμον τῆς χώρας, δημιουργοῦν μιὰ ἀτμόσφαιρα αἰσιοδοξίας. Ἡ σχεδὸν ἀνεπιφύλακτῃ ὑποδοχῇ ποῦ ἔκανε ἡ κοινὴ γινώμη στὰ νέα οικονομικὰ μέτρα, δημιουργεῖ καὶ γιὰ τὸν ἀνώτατον ρυθμιστὴ τῆς οικονομικῆς ζωῆς καὶ γιὰ ὅλους τοὺς συνεργάτες του, ἀπὸ τὸν ἀνώτατον ὡς τὸν κατώτατον, τεράστιες εὐθύνες.

Ἄν ἡ καλὴ καὶ ὁλοκληρωτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν νέων μέτρων πρόκειται, ὅπως πιστεύομε, νὰ μᾶς φέρῃ στὸν ὀμαλὸ ρυθμό, ἔχομε ὑποχρέωσι ὅλοι, ἀπὸ τὸν ἔμπορον, τὸ βιομήχανον, τὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματία, τὸν ἐπιστήμονα, ὡς τὸν μισθωτό, τὸν μικροεισοδήματι καὶ τὸν τελευταῖον καταναλωτὴν, νὰ βοηθήσωμε στὴν προσπάθειαν, ποῦ μὲ τόση ἀποφασιστικότητῃ καὶ μεθοδικότητῃ ἀνέλαβεν ὁ κ. Βαρβαρέσος. Γιὰ τὸ ἄλλο ὅμως ἂν καὶ ἡ προσπάθεια αὕτῃ ἀποτύχῃ. Ὁ κόσμος τῶν μισθωτῶν καὶ γενικὰ τῶν ἀνθρώπων μὲ τὰ ἀνεπαρκῆ εἰσοδήματα ἔξερει καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον τί σημαίνει ξαναγύρισμα στὴν οικονομικὴ ἀναρχίαν, στὸ ἀνέβασμα τῶν τιμῶν, στὴν οικονομικὴ ἐξαθλίωσι.

Μὲ τίς σκέψεις αὐτὰς δέχθηκε καὶ ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος τὰ ὄρια, μέσα στὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ὀρισθῇ τὸ νέο μισθολόγιον. Βέβαια, μὲ τίς σημερινὰς τιμὰς, ἕνα τέτοιον μισθολόγιον δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ πὼς καλύπτει τίς στοιχειώδεις ἀνάγκας συντηρήσεως, ἂν σ' αὕτῃ ὑπολογισθοῦν, ὅπως εἶναι φυσικόν, ὅχι μόνον τὰ τρόφιμα, ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἀπαραίτητες γιὰ μιὰ οἰκογένειαν δαπάνες καὶ μὲ βαθμιαία ἀνανέωσι τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῆς ὑποδήσεως. Δὲν μιλοῦμε γιὰ τὰ ἄλλα χρεϊδιὰ ποῦ στὰ περισσότερα σπλῖτια ἔπαυσαν πρὸ πολλοῦ νὰ ὑπάρχουν, εἴτε γιὰτὶ καταστράφηκαν μὲ τὸν καιρὸ χωρὶς νὰ μπορέσουν ν' ἀνανεωθοῦν, εἴτε γιὰτὶ πωλήθηκαν τὸν καιρὸ τῆς σκληρίας, εἴτε γιὰτὶ κάρηκαν ἢ λεηλατήθηκαν ἀπὸ ξένους καὶ ντόπιους ἐπιδρομεῖς. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ κόσμος τῶν ὑπαλλήλων δέχθηκε πρό-

θυμα νὰ δώσῃ κι' αὐτός, μὲ τίς στερήσεις ποῦ κατ' ἀνάγκην τὸν φέρνει τὸ νέο μισθολόγιον, ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ μερίδιόν του στὶς θυσίες ποῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ δώσουν γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ οικονομικὴ ἀνασυγκρότησι. Ἀφοῦ ὅμως τὸ μισθολόγιον αὐτὸ εἶναι ἀκόμη μισθολόγιον ἀνάγκης δὲν θὰ εἶναι λογικόν νὰ ὑπάρχουν μεγάλες διαφορὰς στὴν κλίμακα, ἀλλὰ οἱ διαφορὰς αὐτὰς νὰ εἶναι πρὸ πολλοῦ συμβολικὰς παρὰ πραγματικὰς ἀπὸ βαθμὸν σὲ βαθμὸν καὶ ὅσο τὸ δυνατό μικρότερες. Κι' ἀκόμα θὰ πρέπει νὰ δοθοῦν ἐπὶ πλεόν αὐξημένα κάπως ποσοστὰ γιὰ τὰ οἰκογενειακὰ βάρη καθὼς καὶ ἐπίδομα πολυμετοῦς ὑπηρεσίας.

Γενικῶς θὰ πρέπει κάθε βαθμὸς νὰ πάρῃ μιὰ διαφορὰ ἀρκετὰ σημαντικὴ ἐν σχέσει μὲ τὸ σημερινόν μισθόν του. Ἔτσι μόνον, μαζὺ μὲ τὴ πτώσι τῶν τιμῶν ποῦ πρέπει ὅλοι μας νὰ περιμένωμε πὼς θὰ συνεχισθῇ προοδευτικὰ, θὰ μπορεῖ ὁ μισθὸς νὰ ἔχῃ κάποια ὑπολογισιμὴ ἀγοραστικὴ ἀξία μὲ τάση νὰ φθάσῃ τὰ ἐπίπεδα τοῦ τιμαρίθμου.

Ἐν τῷ μεταξύ καὶ ἕως ὅτου γίνῃ αὐτὸ θὰ ἦταν δικαίον νὰ δίδεται κάποια ἐνίσχυσι, ἔστω καὶ ἔμμεση, στὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον, ὅπως π.χ. μιὰ προτίμησις στὴ διανομὴ τῶν εἰδῶν ρουχισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, πράγμα ποῦ πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ πραγματοποιηθῇ, μερικὲς συμπληρωματικὰς διανομὰς τροφίμων μέσῳ τῶν συνεταιρισμῶν τῶν, προτίμησις τῶν συνεταιρισμῶν στὴν προμήθεια εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ποῦ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους, προσωρινὴ ἔκπτωση στὰ τιμολόγια νεροῦ, ἡλεκτρικοῦ, γκαζιοῦ κλπ.

Ἐνῷ ὅμως στὸ οικονομικὸ ζήτημα ἀρχίζομε νὰ βλέπομε κάποιο φῶς, ποῦ μὲ τὸν καιρὸ περιμένωμε νὰ γίνῃ δυνατότερον, ἀπὸ τὴν ἄλλην μερίαν τὸ ζήτημα ποῦ δημιουργήθηκε μὲ τὸ νομοσχέδιον περὶ ρυθμίσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν, ἔξακολουθεῖ νὰ ὀρθώνεται ἀπειλητικόν, χωρὶς μέχρι τῆ στιγμῆς καμμιὰ πιθανότητα ματαίωσής του. Καὶ ὅπως καὶ γιὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ στὴν ἐκκαθάρισιν καὶ μάλιστα σὲ εὐρεία κλίμακα, ἔτσι γιὰ τὸ προσωπικὸν τῶν Τραπεζῶν ὑπάρχει πάντα ἄμεσος ὁ κίνδυνος νὰ βρεθῇ κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς διαθεσιμότητος. Εἰδικὰ γιὰ τὸ Προσωπικόν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπως

εγράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, δημιουργείται μια κατάσταση πραγματικής απογνώσεως με την ένδεχομένη ακύρωση των σημερινών οργανισμών και της έντάξεως. Χαρακτηριστική της μεγάλης ανησυχίας που βρίσκονται οι συνάδελφοι είναι συζητήσεις που έγιναν στην έκτακτη Γεν. Συνέλευσι του Συλλόγου της 12 'Ιουνίου. Για μια φορά ακόμη δόθηκε η ευκαιρία να διαπιστωθεί η ένδοξη, η συνδικαλιστική ωριμότητα, η απόφαση για αγώνες σκληρούς που όλο το Προσωπικό της 'Εθνικής Τραπέζης είναι αποφασισμένο να κάνει για να ματαιώσει τα έξοντωτικά σχέδια που συνέλαβαν ώριμοι άνθρωποι, περιφρονούντες κάθε άρχη δικαίου και ήθικης.

"Όπως ετόνισεν ο Πρόεδρος του Συλλόγου στον απολογισμό που έκαμε στη Συνέλευση αυτή, η Διοίκηση είχε την ευκαιρία να δεχθεί την συνεργασία του Συλλόγου για μια ήθικη έξυγανση που πρώτος ο Σύλλογος έζητησε, γιατί πιστεύει, ότι αυτό είναι πραγματική ανάγκη αν θέλωμε και η Τράπεζα και μαζί μ' αυτήν και το Προσωπικό να προσδεύρη. Από το σημείο όμως αυτό ως την εισή-

γηση ενός νόμου, που δίδει όλα τα δικαιώματα στις Διοικήσεις να ρυθμίζουν αυθαίρετα της τύχης του Προσωπικού των, υπάρχει μεγάλη απόσταση. 'Υπάρχει χάσμα αγεφύρωτο, γιατί ενώ η εισήγηση του Συλλόγου στηρίζεται πάνω σε δημοκρατικά μέσα έξυγανσης, με βάσι την κατανόηση και από τα δύο μέρη της σημερινής πραγματικότητας, η έκκαθάριση, με βάσι το νομοσχέδιο, είναι μια μονομερής πράξη δικτατορικής μορφής που δίδει όλες της ευκαιρίες μιάς αυθαίρετης εφαρμογής. Για το λόγο αυτό, δεν μπορεί ο κόσμος των συναδέλφων να βασίζεται σε ύποσχσεις για μια δήθεν περιωρισμένη ή λογική εφαρμογή του νόμου που ετοιμάζεται. Μόνο αν αποσυρθεί το νομοσχέδιο αυτό ή περιορισθεί στα θέματα που υπέδειξαν τα συνδικαλιστικά όργανα, μπορεί να αποδοθεί δικαιοσύνη. Κάθε άλλη λύση είναι αυθαίρεση και τις εθύνες μιάς τέτοιας ενέργειας πρέπει να τις αναλάβουν άκέραιες εκείνοι που τις εισηγοούνται. 'Υπάρχει ακόμη καιρός να συνέλθουν, πριν τα πράγματα τους κάνουν να συνέλθουν αναγκαστικά.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ 'ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,,

"Ο κ. 'Ανδρέας Παπαβασιλείου, Δ/τής Τμήματος Προσωπικού, επ' ευκαιρία της επανεκδόσεως της «Τραπεζιτικής», απηύθυνε προς την Δ. Ε. του Συλλόγου την κατωτέρω δημοσιευμένη επιστολήν.

Την επιστολήν ταύτην ή «Τραπεζιτική» ευχαρίστως φέρει εις την δημοσιότητα, ως χαρακτηριστικόν δείγμα των ανωτέρων συναδελφικών και συνδικαλιστικών αντιλήψεων του κ. Παπαβασιλείου.

Πρός

την Διοικητικήν 'Επιτροπήν του Συλλόγου

'Υπαλλήλων 'Εθνικής Τραπέζης

'Εν τ α υ θ α

Κύριε Πρόεδρε,

Συγχαίρω μεθ' όλων των Συναδέλφων διά την επανέκδοσιν της «Τραπεζιτικής». Το έργο που έχει να επιτελέση το συλλογικόν μας αυτό όργανον, υπό τας σημερινάς μάλιστα έντελώς εξαιρετικάς συνθήκας, είναι πράγματι σπουδαίον και δι' αυτό πρέπει από της πρώτης στιγμής να περιβληθί με την στοργήν και την ένίσχυσιν όλου του συναδελφικού κόσμου.

'Ως άρχήν τοιαύτης ένισχύσεως δέχομαι μετά πάσης προθυμίας να εισφέρω το ποσόν

των Δραχ. χιλίων (1000) ως έκτακτον συνδρομήν, όπερ ποσόν, συμφώνως τη ανακοινώσει σας, θα κρατηθί εκ των αποδοχών μου εις πέντε ίσας μηνιαίας δόσεις.

'Εν 'Αθήναις τη 13 'Ιουνίου 1945.

Μετ' εξαίρετου τιμής
'Ανδρέας Παπαβασιλείου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ Δ. Ε. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

'Η Δ. 'Επιτροπή του Συλλόγου έν τη επιθυμία της όπως έλθη εις άμεσον επαφήν μετά των άγαπητών συναδέλφων των 'Υποκαταστημάτων, παρακαλεί τούτους όπως άπευθύνωνται προς την 'Επιμελητείαν 'Υπμάτων έκθέτοντες λεπτομερώς τα άφωρώντα αυτούς ζητήματα ως και τας γνώμας των επί των πάσης φύσεως έκκρεμών τοιούτων.

'Η Δ. 'Επιτροπή διά του άρμοδίου 'Επιμελητού, θα έπιλαμβάνεται άμέσως των άναφερομένων ζητημάτων των και θα επιδιώκη όπως κατά το δυνατόν τυγχάνωσι ταύτα άμέσου λύσεως.

Διά την έκπροσώπησιν της Δ. 'Επιτροπής εις τα 'Υπ/ματα έκδοθήσεται σχετική ανακοίνωσις.

'Η Διοικητική 'Επιτροπή

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 34ης σελίδος]

προσοχῆς καὶ μεταχειρίσεως ἀπὸ τὸν ἐν τῇ Τραπεζῇ συνάδελφόν μας.

Πιστεύω ὅτι ἐκφράζω τὰ αἰσθήματά σας νὰ τοῦ διαβιβάσω ἐκ μέρους τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ συναδέλφων του τὸν ἐγκάρδιόν τους χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἱκανοποίησίν σας ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τῶν ρυθμιστῶν τῆς τύχης μας θὰ εἶναι καὶ ὁ κ. Παρασκευόπουλος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ συνάδελφοι στηρίζουν τὰς ἐλπίδας των.

Δύναμαι, πιστεύω, νὰ προσθέσω εἰς τὰ ἀνωτέρω τὴν ἱκανοποίησίν μας καὶ τὴν χαρὰν μ' αὐτὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἐνεπιστεύθη ἐν τῶν σοβαρωτέρων Ὑπουργείων. Συνάδελφοι,

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρω ἄλλα περυσιατικὰ ἢ ἄλλα συνομιλίας μου διὰ νὰ σὰς πείσω περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἐργοδοτῶν μας.

Ἡ Δ. Ε., ἐν πλήρει συνειδήσει, διακηρύττει πρὸς ὅλην τὴν συναδελφικὴν οἰκογένειαν, ὅτι οἱ εἰσηγηταὶ τῆς συντακτικῆς πράξεως εἶναι οἱ ἐργοδοταὶ μας καὶ ἐξ αὐτῶν περισσότερον ὑπεύθυνοι οἱ Διοικηταὶ μας διότι:

1) Ἡ Δ. Ε. δι' ὑπομνημάτων της ἢ διὰ προφορικῶν ἀναπτύξεων ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς καὶ πιστεύει, ὅτι ἐκ τῆς ὅλης πολιτείας της ἔπρεπε νὰ γίνῃ παραδεκτὸν παρὰ τῆς Διοικήσεως, ὅτι σκοπὸς της εἶναι ἡ ἀνόρθωσις τοῦ Ἰδρύματος καὶ

2) Ἡ Δ. Ε. προσεφέρθη, καθ' ἣν εἶχεν ὑποχρεώσιν, νὰ γίνῃ συνεργάτης τῆς Διοικήσεως. Ἡ διάθεσις ὅμως τῆς Διοικήσεως διὰ μίαν τοιαύτην συνεργασίαν, μέχρι σήμερον τοῦλάχιστον, περιορίσθη εἰς λόγους ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως, σχοῦσα ὡς ἀποτέλεσμα νὰ περιαγάγῃ τὴν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀντιδίκου καὶ οὐχὶ τοῦ συνεργάτου. ὡς εἰλικρινῶς τοῦτο προέτεινε καὶ ἐπεθύμει.

Ἀλλὰ διὰ νὰ εἰμεθα δίκαιοι καὶ ἀντικειμενικοί, ὥς ἐξετάσωμεν ὅλοι μαζί τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ διαπιστώσωμεν κατὰ πόσον καλῶς ἐνηργήσα-

μεν ἡ κατὰ πόσον ἐπαιίσμαμεν, ὥστε νὰ ὑψώμεν τοιαύτης, ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, μεταχειρίσεως.

Αἱ στιγμαὶ εἶναι δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὸ Ἴδρυμα ἱστορικαί.

Αἱ εὐθύναι ἡμῶν καὶ ἐκείνων μεγάλαι.

Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς συναδέλφους διὰ προγενεστέρων προγραμματικῶν καὶ ἄλλων ἀνακοινώσεών μας μεταξὺ τῶν αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Σύλλογος ἔθεσεν εἰς τὴν Διοίκησιν, εἶναι καὶ τὸ σοβαρώτατον ζήτημα τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ προσωπικοῦ δι' ἐκκαθάρισεως τῶν ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν προσληφθέντων καὶ ἀπομακρύνσεως τῶν ἀποδεδειγμένως ἐπαγγελματικῶς ἀνεπαρκῶν, ὡς καὶ τῶν ἀναξίων λειτουργῶν τῆς Τραπεζῆς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰσηγήθημεν δι' ὑπομνήματος πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὥστε εἶναι φαισικὸν νὰ ἀποροῦμεν, διατί, ἐνῶ ἔχει ὑπ' ὄψιν της τὰς καλὰς μας προθέσεις, ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ λύσεις εἰς τὸ ζήτημα στηριζομένη εἰς τὴν συντακτικὴν πράξιν, τὴν ὁποίαν καταρτίζει ἡ νομικὴ τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ τῆς ἀπαραίτητου συμβολῆς τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων; Συνάδελφοι,

Ἀφοῦ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς εἶναι πλήρως κατατοπισμένη ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεών μας. Ἀφοῦ ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὑπομνημάτων μας καὶ ἐκ τῶν προφορικῶν ἀναπτύξεων τῶν ζητημάτων μας ἔχει πεισθεῖ, ὅτι σκοπὸς μας δὲν εἶναι μόνον αἱ ἐπαγγελματικαὶ μας ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ καὶ ἡ συμβολὴ μας διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ἰδρύματος.

Διατί ἐπιμένει νὰ μὴ δέχεται τὴν συνεργασίαν μας καὶ ἐρήμην ἡμῶν νὰ καταρτίξῃ σχέδια συντακτικῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουν τὴν καταδίκην μας;

Ἡ περίπτωσις φέρει εἰς τὴν μνήμην μας τὸ παρελθόν. Καὶ τότε, κατὰ τὸν χωρισμὸν τῶν Τραπεζῶν, κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, δὲν ἐλήφθη διόλου ὑπ' ὄψιν ἡ γνώμη τοῦ προσωπικοῦ.

Δὲν ἦτο, θὰ μᾶς ἀπαντήσουν, τὸ προσωπικὸν ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς.

“Ας τὸ παραδεχθῶμεν διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Δὲν ἦτο ὅμως ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν τύχην του προτοῦ καταδικασθῇ ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας τότε — καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ καταδίκη του —, οἱ ὅποιοι ἐφρόντισαν πῶς νὰ διαμοιράσουν τὰς Διοικήσεις ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν τύχην τῶν ὑφισταμένων των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἰδρύματος;

Ἄλλ’ ἄς μὴ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ γνωστῶν εἰς ὅλους ζητημάτων καὶ ἄς ἴδωμεν πῶς θὰ ἀντιμετωπίσωμεν παρομοίαν κατάστασιν διημιουργουμένην σήμερον, ἀπότοκον δὲ τῶν σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος.

Γίνονται, λόγῳ ἐλλείψεως ἐργασιῶν, εἰς διαθεσιμότητα ὑπάλληλοι, λέγει ἡ συντακτικὴ πράξις καὶ ὁ κ. Διοικητὴς εἰς δηλώσεις του πρὸς τὴν «Τραπεζοῦπαλληλικὴν Φωνήν» μᾶς γνωρίζει. . . «Καὶ μετὰ τὴν λήψιν τῶν μέτρων τούτων θὰ παρῶμεν ἀσφαλῶς ὑπεράριθμον προσωπικόν, ὅπερ ὅμως ἐλπίζω, ὅτι συντόμως θὰ εὕρῃ πλήρη ἀπασχόλησιν, ἀναπτυσσόμενων τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν σὺν τῇ οἰκονομικῇ ἀναρρώσει τῆς Χώρας. Οἱ ὑπεράριθμοι οὗτοι ὑπάλληλοι, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ εἶναι πλέον πολλοί, θὰ ἡδύναντο νὰ τεθοῦν εἰς εἰδικὴν κατάστασιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως, ἂν’ ἐνός μὲν, ὅτι δὲν θὰ ὑφίσταντο σημαντικὴν περιτοπὴν τῶν ἀποδοχῶν των, ἂν’ ἐτέρου δέ, ὅτι αἱ δαπάναι μισθοδοτήσεως των θὰ θεωρηθοῦν ὡς δαπάναι Κινητικῆς Προνοίας, ἀδιαφοροῦν πόθεν θὰ κατεβάλλοντο, διότι πράγματι τοιαύτη εἶναι ἡ φύσις τῶν δαπανῶν τούτων καὶ ὡς τοιαῦται δεόν νὰ βαρύνουν τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ ὄχι τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Τραπεζῶν, αἵτινες ὑποστᾶσι σημαντικὴν μείωσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν καὶ στερηθεῖσαι τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν ἐργασιῶν των καὶ τῶν ἐντεῦθεν ὠφελειῶν, ἀντιμετωπίζουσιν δυσβάστακτα βάρη, ἀδυνατοῦσαι ὥς ἐκ τούτου καὶ ν’ ἀμείψουν δικαιότερον τοὺς ἐργαζομένους ὑπαλλήλους των».

Καὶ ἰδοὺ, Συνάδελφοι, ἡ μάνα Ἑθνικὴ ἐτοιμὴ νὰ πετάξῃ εἰς τοὺς δρόμους τὰ παιδιὰ της, τὰ ὅποια ἐργάσθησαν καὶ τῆς ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν των, διότι δὲν ἔχει ἐργασίας καί, κατὰ συνέπειαν, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ βαρύνεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς.

Πηγαίνετε εἰς τὴν Κοινωνικὴν Πρόνοιαν, λέγει ὁ κ. Διοικητὴς, σεῖς οἱ ἐργάται τοῦ μεγαλείου τῆς Τραπεζῆς, διότι ἡ Τράπεζα ἐδημιούργησε ἄλλας Τραπεζάς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἔχῃ ἐργασίας ἡ μητέρα των, σκεπτόμεναι ὅπως τὰ ἀχάριστα τέκνα διὰ τοὺς γονεῖς των.

Ἐὰν ἡ ἀντίδρασίς μας κατὰ τῶν συστημάτων τῶν τῶν σοφῶν οἰκονομολόγων καὶ οἱ δίκαιοι ἀγῶνες μας δὲν θὰ ἔφερον ἀποτέλεσμα, θὰ ἐδεχόμεθα τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν ποὺ θὰ μᾶς ἐπέβαλλεν ἡ μοῖρα μὴ δυνάμενοι νὰ πράξωμεν ἄλλως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι θὰ ἐβλέπομεν τοὺς διοικοῦντας ἀγωνιζομένους παρὰ τὸ πλεονόν μας, κατακόπους ἐκ τῶν ἀγώνων, ὡς καὶ ἡμεῖς, διακηρύττοντας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τὰ δικαιώματα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς καὶ πίπτοντας ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἐὰν τὸ καθήκον τὸ ἐπιβάλλει.

Ὑπὸ ἄλλας προϋποθέσεις δὲν δεχόμεθα βεβαίως τὴν διαθεσιμότητα καὶ δηλοῦμεν ὅτι θ’ ἀγωνισθῶμεν δι’ ὅλων τῶν δυνάμεών μας, μέχρις ὅτου κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας, ὁ ὁποῖος τείνει νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀνορθώσῃ τὴν Τράπεζαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου.

Συνάδελφοι,

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀπόψεις μας καὶ αἱ ἐπιδιώξεις μας.

Ἄν συμφωνήτε βοηθήσατέ μας εἰς τὸ δυσβάστακτον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβομεν.

Ἀναλογιζόμενοι τὰς τεραστίας εὐθύναις καὶ τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων ἐπολιτεύθημεν μὲ σύνεσιν καὶ ἐλλείζομεν, ὅτι θὰ διακαυθοῦν οἱ ἀγῶνες μας.

Ἡ διατύπωσις τῆς ὑπογραφείσης αἰτήσεως, βάσει τῆς ὁποίας συνεκλήθη ἡ παρούσα συνέλευσις, δὲν παρέχει εὐχέρειαν εἰς τὴν Δ. Ε. νὰ κρίνῃ ἂν αὕτη ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπλῶς τοῦ διὰ Συνελεύσεως κατατοπισμοῦ τῶν μελῶν ὑπὸ τῆς Δ. Ε. ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν της, ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀσκήσεως ἐλέγχου.

Ἡ Δ. Ε. φρονεῖ, ὅτι διὰ τῶν σημερινῶν ἀνακοινώσεών της ἀμποτέρους τοὺς σκοποὺς ἐξυπηρετεῖ.

Ἄφ' ἐνὸς κατατοπίζει τοὺς συναδέλφους, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρέχει εἰς αὐτοὺς τὴν δυνα-
τότητα ἀσκήσεως ἐλέγχου, ἀποδεχομένη λίαν
εὐχαρίστως τοῦτον καὶ ἐπιφ' ἡλαιομένη, ὥς
εἰκόσ, νὰ συναγάγῃ τὰ ἐξ αὐτοῦ συμπερά-
σματα».

Μετὰ ταῦτα ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Ἀναστ.
Δράκον, ὅστις λέγει τὰ ἀκόλουθα :

«Συνάδελφοι,

Ὁ σκοπὸς τῆς σημερινῆς μας συγκεντρώσε-
ως, εἴτανε ν' ἀκούσουμε τὴ Διοικητικὴ Ἐπι-
τροπὴ τοῦ Συλλόγου μας πῶς χειρίσθηκε μέ-
χρι σήμερα τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τοῦ
μισθολογίου μας καὶ ποιὲς εἴτανε οἱ ἐνέργειές
της γιὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς συντακτικῆς πράξεως
τῆς σχετικῆς μετὰ τὰς ἀπολύσεις, τὰς προαγω-
γὰς κλπ.

Μετὰ τὰς δηλώσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπι-
τροπῆς ἐναπόκειται στὸν καθένα μας νὰ κρί-
νῃ τὸ ἔργον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Προσωπικὰ παραδέχομαι πῶς τὸ Δ.Σ. τοῦ
Συλλόγου μας εἰργάσθη σὲ ὅλο τὸ διάστημα
ποῦ διαχειρίζεται τὰ ζητήματά μας μετὰ ζήλο
καὶ μετὰ συναίσθησιν τῶν τεραστίων εὐθυνῶν,
τὰς ὁποίας ἐπωμίσθη χωρὶς ὁμοῦ καὶ νὰ
φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα ποῦ ὅλοι μας ἐλπίζαμε.

Σ' αὐτὸ, ἀπὸ ὅ,τι τοῦλάχιστον προσωπικὰ
διεπίστωσα, δὲν εἶναι υπεύθυνον τὸ Δ. Σ.,
ἀλλὰ τὴν εὐθύνην πρέπει νὰ τὴν ζητήσουμε
στοὺς ἐξωσυλλογικοὺς μας κύκλους καὶ συγ-
κεκριμένα στὴ πτωσίᾳ σὲ πολὺ χαμηλὸ ἐπίπεδο
τῆς συνδικαλιστικῆς ιδέας.

Ὅταν ὁργανισμοί, ὅπως ἡ Ὅμοσπονδία
τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὁ Σύλλογος τῶν
Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ
ἄλλοι ὁργανισμοί, δὲν ἐπέτυχον ταχύτεραν καὶ
εὐνοϊκωτέραν ἐπίλυσιν τῶν γενικῶν ζητημά-
των των, θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἄδικον νὰ ἀποδο-
θῇ μοιφή εἰς τὸ Δ. Σ. ἐνὸς ὁργανισμοῦ, ὁ
ὁποῖος λόγῳ τῶν κρατουσῶν δι' αὐτὸν σημε-
ρινῶν συνθηκῶν, δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα
νὰ παρεκκλίνῃ τῆς πορείας, ἡ ὁποία ἐχαρά-
χθη ἀπὸ τοὺς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ
ἐντεῦθεν ἡγέτας τοῦ ἔθνους.

Σήμερα ἓνα εἶναι γεγονός. Ὅτι ὕστερα
ἀπὸ ἀναμνηρὴ πολλῶν μηνῶν, κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῶν ὁποίων ὅλοι μας ἐξαγτηθήκαμε
οἰκονομικῶς καὶ πολλοὶ ἀπὸ μᾶς δημιουργή-
σαμε ὑποχρεώσεις, τίς ὁποῖες ἐλπίζαμε ὅτι θὰ

καλύψουμε ἀπὸ τὴν σημαντικὴ αὔξησιν τῶν μι-
σθῶν μας, ἐρρυθμίσθῃ τὸ μισθολόγιό μας
κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ μᾶς ἀφαιρῇ αὐ-
τὴν τὴν ἐλπίδα καὶ ἀκόμη νὰ μᾶς δημιουργῇ
προβλήματα γιὰ τὸ πῶς θὰ μπορέσουμε ν' ἀν-
τιμετωπίσουμε τίς καθημερινές μας ἀνάγκες.

Γιατί, τὸ νὰ δοθῇ αὔξησιν ἐνὸς 30—50 %
στὸ σημερινό μας μισθολόγιο, δὲν εἶναι λύσις
τοῦ προβλήματος, ἀλλὰ παρέλκυσι καὶ πάλι
ἐφ' ὅσον σ' ὅλους μας εἶναι γνωστό, ὅτι εἴτε
στὸν ἀγαθὸν εἴτε στὸν οἰκονομειάσχη οἱ χίλιες
δραχμὲς ἡμερομίσθιο δὲν ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ
καλύψουν τίς στοιχειώδεις ἀνάγκες συντηρή-
σεως.

Καὶ πόσοι πάλιν ἀπὸ μᾶς θὰ πάρουμε
ἔστω καὶ τίς χίλιες δραχμὲς ;

Τὸ 20 ἢ ἔστω καὶ 30 % τοῦ Προσωπικοῦ ;
Οἱ ἄλλοι ;

Εἶναι περιττὸ νὰ ὑπομνήσω στὴ Συνέλευσιν
σὲ πόσο χαμηλὸ βιωτικὸ ἐπίπεδο βρίσκεται
ἡ τάξις τῶν μισθωτῶν ἐν συγκρίσει μετὰ τοὺς
μισθωτοὺς τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε
πλέον. Ἡ τάξις ἡ δική μας ποῦ ἀπὸ τὴν κατα-
στορῆ τῆς Πατρίδας μας καὶ ἐντεῦθεν ἀπο-
δύθηκε σ' ἓναν σκληρὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐπί-
ζησὴν της, ποῦ πρόσφερε πάντοτε καὶ ποῦ καὶ
σήμερα ἀκόμη προσφέρει στὴν Κοινωνίαν τοὺς
ἐκλεκτούς της συναδέλφους γιὰ τὴν Πρόδοσιν της
στὴν Πατρίδα, τὸ αἷμα κείνων ποῦ χαθήκα-
νε στὸ Μπιζάνι, στὴ Μικρασία καὶ στὰ δοξα-
σμένα βουνὰ τῆς Πίνδου, ἐκεῖ πρὸ παντός
ποῦ γράφτηκε ἡ καινούργια ἱστορία τῆς Δό-
ξας, καὶ στὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, τὴν
ἐνεργητικὴν ἀντίστασιν της κατὰ τῶν κατακτη-
τῶν της, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ περὶαίρ-
χῃ καὶ σήμερα, κἀμνοντας ἀκόμα μιά,
μέσα στὶς τόσες ἄλλες, Θυσία.

Νὰ σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσε-
ως, νὰ δεχθῇ τὸ νέο μισθολόγιο, ἀφοῦ εἶναι
Ἑθνικὴ ἀνάγκη, διευκολύνοντας μ' αὐτὸ τὸν
τρόπον τὸ ἔργο τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν οἰ-
κονομικὴν ἀνάρρωσιν τοῦ τόπου. Ἡ Διοίκησις
τῆς Τραπεζῆς ἐπιβάλλεται νὰ δεχθῇ αὐτὴν
τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ πατριωτισμοῦ μας, ὅστις
ἀποβλέπει καὶ στὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Τραπεζῆς
ποῦ πιστὰ δεκαετηρίδες ὁλόκληρης ὑπηρετοῦ-
με ὅλοι μας καὶ περιβάλλουμε μετὰ τὴν ἀγάπην
μας καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μας.

Ἄλλα τοῦτο δὲν σημαίνει φυσικά, ὅτι δὲν θὰ πρέπη νὰ ἐπιδιώξουμε τὴ βελτίωσι τῶν οἰκονομικῶν μας συνθηκῶν.

Κι' αὐτὴ, φρονῶ, ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν τὸ Δ.Σ. στρέψῃ τὰς ἐνεργείας του πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς ἐνισχύσεώς μας διὰ τῆς προτιμήσεώς μας εἰς τὰς διανομάς, τὰς ὁποίας προτίθεται νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ΟΥΝΡΡΑ (εἶδη ρουχισμοῦ καὶ ὑποδήσεως) οὕτως ὥστε συγχρόνως μὲ τὸν αὐτὸν Δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ τοῦλάχιστον ἀμέσως μετ' αὐτοὺς νὰ τύχωμεν τῶν διανομῶν.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος, τῆς συντακτικῆς πράξεως ἀκυρώσεως τῶν προαγωγῶν, ἀπολύσεων κλπ., φρονῶ, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραγνωρισθῶν ἀπὸ τὸ Δ. Σ. οἱ κοπιώδεις καὶ μακροχρόνιοι ἀγῶνες, οἵτινες προηγήθησαν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐντάξεως, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὁποίας ἀπενεμήθη κατὰ τὸ δυνατόν τὸ δίκαιον εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἀδικηθέντας συναδέλφους.

Πρὸς τοῦτο ἐνδείκνυται ὅπως τὸ Δ. Σ. ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἔνταξιν ἢ ὁποία ἐνεκρίθη ἀπὸ νόμιμον Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς.

Ἐφιστῶ δὲ τὴν προσοχὴν του, ὅπως καὶ τὸ ζήτημα τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων χειρισθῇ, ἐὰν προκύβῃ τέτοιο ζήτημα, κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ μὴ θιγθοῦν τὰ δικαιώματα τῶν συναδέλφων, οἱ ὅποιοι ἔτυχον τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, ἀλλὰ νὰ ὑπάρξῃ στάδιον διεκδικήσεως δικαιωμάτων ἀδικηθέντων κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων συναδέλφων.

Διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀπολύσεων τῶν ἐπὶ κατοχῆς διορισθέντων, ἀκυρώσεως τῶν ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου 1936 καὶ ἐντεῦθεν προαγωγῶν, μετατάξεων κλπ. αἱ ἐν τῷ Τύπῳ δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι καθήσουςακτικά, πλην ὅμως ἐνδείκνυται ὅπως τὸ Δ. Σ. παρακολουθῇ ἀγρύπτως τὸ ὅλον ζήτημα μέχρι τῆς τελικῆς διαρρυθμίσεώς του.

Ἐν τέλει, κατόπιν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Τραπεζιτικῆς», παρέλκει πλέον ἡ σύστασις μῦθ, ὅπως ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ διὰ τακτικωτέρων ἀνακοινώσεών της, ἐνημερώνει τὸ Προσωπικὸν ἐπὶ τῆς καθόλου ἐξελίξεως τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν τάξιν μας ζητημάτων.

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ πρὸς

τὴν Συνέλευσιν ἐπιθυμῶ νὰ δώσω τὴν ἐξήγησιν, ὅτι ἡγήθην τῆς κινήσεως τῆς συγκλήσεως τῆς σημερινῆς ἐκτάκτου συνελεύσεως ἐκ μόνης τῆς ἐπιθυμίας, ὅπως τόσον ἐγὼ προσωπικῶς ὅσον καὶ οἱ συνυπογράψαντες μετ' ἐμοῦ τὴν αἴτησιν ταύτην πληροφορηθῶμεν ἐπισήμως καὶ ἐκτενῶς ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν τάξιν μας ζητημάτων.

Κατόπιν δὲ τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τοῦ Προέδρου κ. Ἰωάννου Παπαλέτσου, δηλῶ ὅτι εἶμαι ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε δράσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκφράζω τὴν ἐμπιστοσύνην μου».

Μετὰ τὸν κ. Δράκον, ὁμιλεῖ ὁ κ. Βασ. Ἀβραμίδης, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἡ συνέχουσα τὸ προσωπικὸν ἀγωνία διὰ τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῇ Τραπεζῇ θέσεώς του, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι δικαιολογημένη.

Εἰς ταύτην πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ αἰτήσις ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων πρὸς σύγκλησιν τῆς παρούσης συνελεύσεως, ἣν ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ἐπειγόντως ἔσπευσε νὰ καλέσῃ, δι' ὃ καὶ εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων.

Ἀτομικὴν μου ἐκφράζω γνώμην δέχομαι καὶ πιστεύω, ὅτι ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ἀφ' ἧς πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐξελέγη, παρηκολούθησε τὰ ἀφορῶντα τὸ Προσωπικὸν ζητήματα μετὰ τῆς δεούσης δραστηριότητος καὶ προσοχῆς καὶ εἰς τόνωσιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Δ. Ε. νομίζω κυρίως, ὅτι ἀποβλέπει ἡ σημερινὴ συνέλευσις.

Κάθε ἄλλη σκέψις ἀπ' ἐμοῦ τοῦλάχιστον ἔστω μακράν, ὅταν μάλιστα γνωρίζω, ὅτι ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου παρακολουθοῦνται καὶ μελετῶνται μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης προσοχῆς, θάρρους, ἀλλὰ καὶ συνέσεως πάντα τὰ ἐνδιαφέροντα τὸ Προσωπικὸν ζητήματα.

Ἄλλ' ἀφοῦ ἔλαβον τὸν λόγον, θὰ παρακαλέσω νὰ μοι ἐπιτραπῇ νὰ εἰπω ὀλίγα τινα.

1) **Διὰ τὸ Οἰκονομικόν.** Τοῦτο ἤδη ἐρρυθμίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Βαρβαρέσου γενικῶς. Καὶ ἡ Τράπεζα ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου περιθωρίου θὰ κανονίσῃ τοὺς βασικοὺς μηνιαίους μισθοὺς. Βεβαίως ὡς ἔχει ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς σήμερον καὶ μὲ τὸν νέον καθορισμὸν κατωτάτου καὶ ἀνωτάτου ὁρίου μισθοῦ δὲν

δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ ἱκανοποίησις ὅλων τῶν ἀναγκῶν τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἤθελον νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου εἶναι τοῦτο.

α) Νὰ ἐπιζητήσῃ ὅπως εἰς τὰ κατώτερα μισθολογικὰ κλιμάκια περιληφθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτεροι βαθμοὶ ὑπαλλήλων, τὸ μεγαλύτερον δὲ μέρος εἰς τὰ ἀνώτερα κλιμάκια.

β) Τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καὶ τὰ ἐπιδόματα πολυετοῦς ὑπηρεσίας μὴ σκεφθῇ κανεῖς, ὅτι δύνανται νὰ ἐπιδράσουν εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ βασικοῦ μισθοῦ. Ταῦτα εἶναι κονδύλια χωριστά, ὅπως καὶ τὰ ἐπιδόματα θέσεως.

2) Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν ἀπολύσεων, τῶν προαγωγῶν καὶ τῆς Ἐντάξεως.

Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὑπῆρξεν ὡς σκέψις οὐ μόνον ἄστοχος, ἀλλὰ καὶ ἀντιπατριωτικὴ καὶ μαρτυρεῖ, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἄγνοίαν τῆς καταστάσεως, ὅφ' ἦν ἔζησε ταλανισθεὶς ὡς ὑπὸ δούλου ὁ Ἑλλ. Λαός.

Κι' ὡς ἀστείотης ἀκόμη ἐὰν ἐξεφράζετο δὲν ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ λεχθῇ γιὰ νὰ πιεράνῃ ὀλόκληρον κόσμον νέων ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ δὲν ἐσταμάτησε τὴν 27ην Ἀπριλίου 1941.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτὸ τῶν ἀπολύσεων καὶ τῆς βαθμολογικῆς θέσεως τοῦ Προσωπικοῦ ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου τουνουμένη καὶ ἀπὸ τὴν σημερινὴν Συνέλευσιν νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλην τὴν δραστηριότητά της.

Μετὰ ταῦτα, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Κων. Μᾶνος, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ὡς πολὺν παλαιὸς ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς, ἐργαζόμενος παρ' αὐτῇ ἐπὶ διάστημα κατὰ τι ὀλιγώτερον τοῦ 1/3 τῆς ὅλης ζωῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Προέδρου καὶ τῆς γενομένης συζητήσεως, αἰσθάνομαι τὸ καθήκον νὰ δηλώσω, ὅτι πρέπει, παντὶ τρόπῳ καὶ μὲ πᾶν μέσον, νὰ διαφυλαχθῶσι πλήρως καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον τὰ δικαιώματα τοῦ ἐργαζομένου.

Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, τὰ δικαιώματα τοῦ ἐργαζομένου, τὰ δικαιώματά μας δηλαδὴ, περιέχονται εἰς τὸν ψηφισθέντα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1942 Ὁργανισμὸν τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ Ὁργανισμὸς οὗτος ἐψηφίσθη παρὰ Γενικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀπολύτως ἐγκύ-

ρος καὶ νομίμως διηύθυνε τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς, καὶ τοῦ ὁποίου μέλος ἦτο καὶ ὁ σημερινὸς Διοικητὴς τῆς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς δέον νὰ ἀντιληφθῶσι καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι :

1) Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ὀργανισμῶν πίστεως εἶναι ὅ,τι τὰ λεπτότερα μηχανήματα ἐνὸς ἐργοστασίου. Ἐπ' αὐτῶν θὰ στηριχθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἂν μὴ καὶ περισσότερον, ἡ προκοπὴ καὶ ἡ πρόοδος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

2) Εἰδικώτερον, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ δικαίωμα νὰ διακηρύξωσιν, ὅτι σημαντικὸν μέρος τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Τραπεζῆς εἶναι τὸ πλεόνασμα τῆς ἐργασίας των. Διότι, ὅπως ἔξερετε, ὅλοι μας εἰργάσθημεν ἐπὶ πολὺ πλέον τῶν ἐργασιμῶν ὥρων ἐπὶ ἔτη καὶ δεκαετηρίδας καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, ἀξιότιμος κ. Ἀλέξανδρος Διομήδης, γνωρίζει, ὅτι εἰς τὰ φύλλα ποιότητος τῶν ὑπαλλήλων ἀνεγράφετο τὸ ἐρώτημα ἂν ὁ ὑπάλληλος εἰργάζεται πέραν τῶν ἐργασιμῶν ὥρων, ἢ εἰς τὸ ὁποῖον καταφατικὴ ἀπάντησις εἶχε σημαίνουσαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης του καὶ τῆς προόδου του.

3) Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς γνωρίζουσιν πολὺ καλὰ, ὅτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, διαβιοῦμεν ὑπὸ μισθοὺς ὄχι πείνης, ἀλλὰ οὐσιαστικῆς αὐτοκτονίας. Λέγω αὐτοκτονίας, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηταί ἡ τετραετὴς κατοχὴ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀπαθλίωσίς μας, ἢ ὁποία ἀρχίσασα νὰ ἐπιτείνεται ἐπὶ Τσιρονίκου τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1944, ὅτε περιεκόπησαν τὰ συσσίτια, ἔφθασεν εἰς τὸ maximum τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944 διὰ νὰ μᾶς φέρῃ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ὀκτάμηνον εἰς ἔτι χεῖρονα κατὰστασιν.

4) Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς δέον σαφῶς νὰ ἀντιληφθῶσι, ὅτι δυσμενεῖς διὰ τὸ προσωπικὸν τροποποιήσεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Δεκεμβρίου 1942 καὶ ὀλικὴ ἀνατροπὴ τῆς συνετεῖα τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου ἐντάξεως, δημιουργοῦσι τεράστιον ἠθικὸν χάσμα Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ. Προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐθεώρησε τὴν Διοίκησίν του ὡς ἐργὸ δότην, ἀλλ' ὡς συναντιλήπτορα τῆς ζωῆς του

και των ἀναγκῶν του καὶ τὸ ὅποῖον Προσωπικὸν ἐξ ἄλλου ἠθέλησε καὶ εἰργάσθη νὰ γίνῃ ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα μεγάλη καὶ ἰσχυρά.

5) Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς δέον νὰ προσέξωσι καὶ νὰ σκεφθῶσιν, ὅτι δὲν εἶναι, ὅχι μόνον συμφέρον διὰ τὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτετραμμένον, καὶ πρὸ παντὸς ὅμως δυνατόν σήμερον, νὰ γίνῃ μεταχειρίσις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ κατ' ἐλάχιστον ὁμοία μὲ ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐγίνετο πολεμικῶς παρὰ μερικῶν ἄλλων Τραπεζῶν καὶ ἡ ὁποία δὲν διέφερε τῆς σωματεμπορίας.

Κατόπιν τῶν ὧσων ἀνωτέρω εἶπον προτείνω νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπερίσπαστος τοῖς σκληροτάτοις ἀγῶνας τῆς.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Βασ. Γιαννόπουλος καὶ λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἐξ ὧσων ἐξέθεσε ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου προκύπτει ἀναμφισβητήτως, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, ἀσχοληθεῖσα νὰ ἐξεύρῃ λύσιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως, εἰς ἣν περιδινίζεται σήμερον ἡ Τράπεζα, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξεύρῃ ἄλλην ἀπὸ τὸ ξεπάτωμα τοῦ Προσωπικοῦ. Ἐν προκειμένῳ ὅμως δέον νὰ ὑπομνησθῶσιν εἰς τὴν Διοίκησιν οἱ σοφοὶ καὶ τόσον προβλεπτικοὶ λόγοι τοῦ προεδρεύσαντος κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς 19ης Μαρτίου 1945, καθ' ἣν προκειμένου νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή τῶν Διοικητῶν ὁ κ. Μάξιμος ἐθεώρησεν ἐπιβεβλημένον νὰ τὸ νίσῃ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας θὰ ἔχωσι νὰ ἀντιμετωπίσωσιν οἱ ἐκλεγησόμενοι ἐν τῇ ἀποκλειστικῇ ἀποστολῇ των, ἧτις ἔγκειται εἰς τὸ «νὰ μελετήσωσι μετ' ἐξαιρετικῆς προσοχῆς τὴν κατὰστασιν τοῦ Ἰδρύματος καὶ νὰ κάμωσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα καὶ συνδυασμούς, ὥστε τὸ Ἰδρυμα νὰ ὀρθοποδήσῃ».

Ὁ κ. Μάξιμος, ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν βαθύτητι ἐπὶ τῶν Τραπεζιτικῶν ζητημάτων, ἐξήρτησε τὸ μέλλον τῆς Τραπεζῆς α) ἀπὸ τὰς ἰκανότητας τῆς Διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Συνέλευσις ἐμπιστεύεται ἓνα μεγάλο ὄνομα «Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» μὲ ὅλας του τὰς περγαμινὰς καὶ β) ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, διὰ τὸ ὅποῖον ἐξέφρασε προκαταβολικῶς τὴν πεποίθησίν του, ὅτι θὰ σταθῇ

εἰς τὸ ὕψος ἐπὶ τοῦ ὁποίου πάντοτε ἐστάθη καὶ ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ τὴν νέαν Διοίκησίν του καὶ θὰ περιβάλῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης του»

Ἐκ τῶν δύο τούτων παραγόντων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κ. Μάξιμος ἐξήρτησε τὸ μέλλον τῆς Τραπεζῆς, ὁ εἰς παράγων, τὸ Προσωπικόν, ἐπολιτεύθη, καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον προδιέγραψεν ὁ πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων. Ὁ ἕτερος ὅμως παράγων, δηλαδὴ ἡ Διοίκησις, τί ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὡς καρπὸς τῶν προσπαθειῶν τῆς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἰδρύματος; Μέχρι σήμερον οὐδὲν ἄλλο, καθ' ὅσον τοῦλάχιστον γνωρίζομεν, ἀπὸ τὴν «Συντακτικὴν πρᾶξιν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Γιαννόπουλος ἀναγινώσκει σχετικὰς περικοπὰς ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Μαξίμου, δημοσιευθέντος εἰς τὴν Τραπεζικὴν καὶ καταλήγει ὡς ἑξῆς :

«Ἀς ἀφήσῃ λοιπὸν ἡ Διοίκησις ἀπερίσπαστον τὸ Προσωπικόν καὶ ἃς καλέσῃ τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων πρὸς τὴν ὁποίαν, φρονούμεν, εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀνακοινώσῃ ποίας ἐνεργείας κατέβαλε διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας, ποίαν προοπτικὴν ἐργασιῶν ἔχει νὰ ἐμφανίσῃ εἰς τοὺς Μετόχους καὶ ποῖον τέλος πρόγραμμα ἐχάραξε καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Διοίκησις διὰ τὴν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Τραπεζῆς, τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας τῆς καὶ τὰς ἀναμφισβητήτους ἰκανότητας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγραφόμενον οἰκονομικὸν ὄργανον τῆς Χώρας.

Αὕτῃ πρέπει συνάδελφοι νὰ εἶναι ἡ θέσις μας σήμερον ἀπέναντι τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς».

Τὴν πρότασιν τοῦ κ. Γιαννοπούλου ἡ Συνέλευσις κατεχειροκρότησε.

Μετὰ τὸν κ. Γιαννόπουλον, ὁμιλεῖ ὁ κ. Ἀντ. Τούντας, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

α) Ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ζητήματος :

Κατ' ἀρχὴν τὰ νέα μισθολόγια εἶναι ἀνεπαρκῆ καὶ τοῦτο, διότι τὰ περιθώρια κινήσεως εἶναι περιορισμένα, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ Κράτος παρεμβαίνει εἰς μίαν σύμβασιν ἐργασίας καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ δικαιώματά μας μειοῦνται.

Τὸ ποσὸν τῶν δρ. 30.000 χορηγεῖται εἰς

τούς ἀνωτάτους, δὲν γνωρίζει δὲ ποῖος ὁ μέσος ὅρος.

Ἡ δὲ παρέμβασις τοῦ Κράτους μετὰ μίαν περιόδον ἐξαθλιώσεως πρέπει νὰ μᾶς ἀμνηνὰ σκεφθῶμεν.

Ὅλοι εἰμὲθα διατεθειμένοι νὰ προσφέρωμεν τὴν μερίδα μας, ἀλλὰ πρέπει καὶ παρὰ τοῦ Κράτους νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν μισθολογίων.

Πρέπει ἡ Δ' Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου νὰ διεκδικήσῃ τὸ ὅλον οἶκον. ζήτημα, βάσει κοινῆς συνεργασίας μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων».

Ἐν προκειμένῳ, διακόπτει ὁ κ. *Περικτεράκης*, ὅστις ζητεῖ νὰ τοῦ καθορίσῃ πῶς σκέπτεται τὸν καθορισμὸν τῶν μισθῶν, ἀφοῦ τὸ περιθώριον τῶν 12.000—30.000 τὸ εὐρίσκει ἀνεπαρκές.

Ὁ κ. *Τούντας* ἐπεξηγεῖ, ὅτι ἐννοεῖ ὁ καθορισμὸς νὰ γίνῃ βάσει τῶν ἀναγκασιούτων πρὸς διαβίωσιν, καίτοι ταῦτ' ὑπερβαίνουν τὰς 30.000, αὐτὸς δ' εὐρίσκεται εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα. Συνεχίζων δὲ λέγει :

•β) Ἐπὶ τῆς συντακτικῆς πράξεως.

Ἡ περὶ ταύτης ἀπόφασις τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου τὸν εὐρίσκει σύμφωνον, μόνον ὅτι τὰ διαβήματα δὲν ἔγιναν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων σωματείων. Ἐπὶ τῆς ἀποκρούσεως τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐν ἴσῳ συντακτικῆς πράξεως πρέπει νὰ ἐπιμείνωμεν, κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐντάξεως».

Ὁ κ. *Ριζόπουλος*, διακόπτων, λέγει ὅτι κατὰ τὴν ἑνταξιν ἐγένοντο ἀδικαίαι.

Ὁ κ. *Τούντας* ζητεῖ ἐνότητα εἰς τὰ πλάισια τοῦ Συλλόγου καὶ συνεργασίαν μὲ τοὺς ἄλλους Συλλόγους τῶν Τραπεζῶν, ἧτις θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐνότητα, πειθαρχίαν καὶ τάξιν.

Μετὰ τὸν κ. *Τούνταν*, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. *Κ. Ἀποστολόπουλος*, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

«Αἱ δηλώσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικαὶ καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἐλαττηρίων τῶν προκαλεσάντων τὴν σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἀναβαπτίζομένη μὲ ἀνανέωσιν τῆς ἐντολῆς ἐξέρχεται ἐξ αὐτῆς μὲ περισσότερον κύρος διὰ τὴν διαχειρίσιν τῶν βαρυτάτων ζητημάτων, αἱ δὲ μέχρι τοῦδε προσπαθεῖαι τῆς καὶ ἡ ἱκανότης τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μᾶς ἐπιβάλ-

λους νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν καὶ νὰ συσπειρωθῶμεν περὶ τὸν Σύλλογον. ἀφοῦ τόσον πιστῶς αἱ ἐνέργειαι τῆς καὶ αἱ ἀπόψεις τῆς διεργαζομένου τοὺς πόθους ὁλοκλήρου τοῦ σώματος τῶν ὑπαλλήλων.

Ἰδιαιτέραν εὐνοϊκὴν ἀπήχησιν παρὰ τῇ Προσωπικῇ ἔσχεν ἡ σημερινὴ ἀνακοίνωσις τοῦ Συλλόγου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑνταξιν, αὕτη εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὅτι εἶναι ἀπόκλιμα τοῦ Προσωπικοῦ κατόπιν πολυετῶν ἀγώνων.

Ἡ ἑνταξίς δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἀποκατάστασιν τοῦ Προσωπικοῦ ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀλλὰ καὶ ἀποκατάστασιν τῆς Τραπεζῆς ἔναντι τοῦ Προσωπικοῦ καὶ μάλιστα ἀδάπανον μέχρι σήμερον, ἀφοῦ οἱ συνάδελφοί μας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ὁμαλοῦ ρυθμοῦ τῶν προσαγωγῶν προσεπορίζοντο ἐπὶ ἔτη, οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ ὀφελήματα, τῶν ὁποίων ἡμεῖς ἐστερήθημεν.

Πᾶς ὅστις—εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς—ἐπιδιώκει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐντάξεως θὰ ἦτο ξένος πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ ἐχθρὸς τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τῆς ἐντάξεως ἔγκεινται εἰς τὰς ποιοτικὰς διακρίσεις, τὰς ὁποίας οὐχὶ τὸ Προσωπικὸν, ἀλλ' οἱ ἀνώτατοι Λειτουργοὶ ἐνήργησαν καὶ αὐταὶ δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν.

Ἐκεῖνο πού τὸ Προσωπικὸν ἐπιθυμεῖ εἶναι νὰ ξεκινήσωμεν καὶ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο ἀναμένονται τὰ μέτρα τῆς Διοικήσεως πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ ὁποῖα ἀναμφισβητήτως θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον τῆς μελέτης τῶν καὶ ἦτο φυσικὸν λόγῳ τῶν γεγονότων νὰ μὴ ἀνεμείνοντο πολὺ συντόμως. Ἀλλὰ ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη ζήτημα ἀκυρώσεως ἐντάξεως ἀπορροῦμεν πῶς ὁ κ. Διοικητής, παλαίμαχος ἐν τῇ Τραπεζῇ, δὲν ἔσπευσε νὰ καθησυχάσῃ τὸ Προσωπικὸν καὶ θὰ πρέπῃ ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου νὰ τὸν ἐνημερώσῃ καὶ ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν ἀκόμη τῆς ἐντάξεως, ὥστε νὰ μὴ ἀναστατώνεται τὸ Προσωπικὸν ἐπιζημίως διὰ τὴν Τράπεζαν».

Μετὰ τὸν κ. Ἀποστολόπουλον, ὁ κ. *Πολυχρονάκης* ἐρωτᾷ τὴν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου τί

ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ζητήματός τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων.

Ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος Δ. Ε.) ἀπαντᾷ, ὅτι ὁ Σύλλογος δέχεται τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων γενικῶς, καὶ αὐτῶν οἵτινες ἔτυχον τοιαύτης καὶ τῶν μὴ λαβόντων.

Δηλώνει δέ, ὅτι ἡ Διοίκησις εὐρίσκεται ὑπὸ καλὰς διαθέσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν μισθῶν.

Ὁ κ. Χατζόπουλος ἐρωτᾷ κατὰ πόσον ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετέχει τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ποῖα τὰ βασικά σημεῖα διαφωνίας του ἐπὶ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως καὶ ἂν ὑπάρχουν τοιαῦτα παρακαλεῖ ν' ἀνακοινωθοῦν.

Ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος Δ. Ε.) ἀπαντᾷ :

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, δὲν μετέχει εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπέβαλεν ἴδιον ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως».

Ὁ κ. Κασσιμάτης, λέγει, ὅτι εἰς τὴν ἔνταξιν περιλαμβάνεται εἰδικὴ διάταξις διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐτῶν προϋπηρεσίας τῶν παρ' ἄλλαις Τραπεzaῖς ὑπηρετησάντων ὑπαλλήλων, ὅπως τῆς Τραπεζῆς Κρήτης. Ζητεῖ ὅπως, εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τράπεζαν ταύτην, μὴ ληφθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον ποὺ ἐλήφθη καὶ διὰ τὰς ἄλλας Τραπεzaς, καθόσον εὐθὺς ἀπὸ τῆς

ιδρύσεώς της ἡ εἰρημένη Τράπεζα ὠνομάσθη Ἐθνικὴ Τράπεζα Κρήτης καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς ἐκ τούτου, Ὑπ/μα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Κατὰ συνέπειαν, δὲν εὐρίσκει πρῆπον νὰ περικοπῶσι τὰ ἔτη προϋπηρεσίας μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον ὡς τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Ἀλλὰ καὶ ἂν τοῦτο ἀκόμη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ληφθοῦν τοῦλάχιστον ὑπ' ὄψιν τὰ 2/10 τῆς προϋπηρεσίας των καὶ αὐτὸ διὰ τοὺς ἐξερχομένους τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς συντάξεώς των.

Ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος Δ. Ε.) ἀπαντῶν εἰς τὰ τεθέντα ἐρωτήματα λέγει : Ὅτι κατεβλήθησαν ἐνέργειαι, ὅπως οἱ συνάδελφοι προτιμηθοῦν κατὰ τὰς προσεχεῖς διανομὰς τῆς Οὐνρεα.

Ὅτι συνεργάζεται μὲ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Τραπεζιτικῶν καὶ ὅτι ἀπὸ κοινουῦ ὑπέβαλον ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συντακτικὴν πράξιν, τὴν ὁποῖαν ἀποκρούουν ὡς ἀντιὑπαλληλικὴν καὶ ἀντικοινωνικὴν. Ὅτι ἡ συνεργασία μὲ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν εἶναι τακτικὴ καὶ ὅτι ἐλπίζει τὴν σύντομον συμμετοχὴν καὶ τῶν συναδέλφων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τέλος δηλώνει ὅτι ἡ Δ. Ε. ἱκανοποιημένη καὶ ἐνισχυμένη ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν σημερινὴν συνέλευσιν διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν δύσκολον δρόμον τῆς ἐν ἐπιγνώσει ὅτι ἐκτελεῖ καθήκον ἱερόν.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις.